

5 glazbena 4 tribina opatija

9.-12.11.2017.

HRVATSKO DRUŠTVO SKLADATELJA
CROATIAN COMPOSERS' SOCIETY

CANTUS

Poštovani organizatori, sudionici i gosti Glazbene tribine, dragi prijatelji!

Dobrodošli u Opatiju!

S veseljem naš grad dočekuje ovogodišnje izdanje Glazbene tribine, jedne od najdugovječnijih manifestacija kojima je Opatija domaćin. Glazbena tribina postala je dio imidža Opatije, grada poznatog po glazbenim festivalima.

No ova je godina prekretnica u našoj povijesti koju zajednički gradimo - Opatija je dobila Centar Gervais, a Glazbena tribina primjereni „krov nad glavom“ - kao što smo i obećali. Hvala vam što ste imali strpljenja dok se gradio Gervais. Znam da nije bilo jednostavno održavati programe u blizini gradilišta. Već i sama činjenica da su se organizatori Tribine prilagodili tome dovoljno svjedoči o podršci i govori koliko i Glazbena tribina Opatiju doživljava kao svoj grad.

Vjerujemo da će kvalitetniji novi uvjeti stvoreni kroz Centar Gervais doprinijeti i krajnjem uspjehu glazbene tribine 2017., možda otvoriti neke nove vidike i mogućnosti za nove suradnje, programe i sl.

Želimo da nova kuća kulture ugosti razna i brojna uprizorenja, bogate i kvalitetne produkcije s područja kulture; nadamo se da će biti dobrim domaćinom i domom u koji se gost poželi vratiti. Prije svega cilj nam je da publika u gradu i široj regiji može kvalitetnije sudjelovati i pratiti umjetnički rad i sve ostale programe koji se sada u Opatiji, zahvaljujući novootvorenom Centru Gervais, mogu održavati.

Htio bih na kraju iskreno zahvaliti Hrvatskom društvu skladatelja, svim glazbenicima i sudionicima ove jedinstvene manifestacije koja promiče stvaralaštvo hrvatskih suvremenih skladatelja na njihovu trudu, upornosti i zalaganju.

Želim svima uspješan rad i ugodan boravak u Opatiji.
Dobro nam došli!

Srdačno vaš,
Ivo Dujmić
gradonačelnik Grada Opatije

Poštovane kolegice i kolege, dragi posjetitelji Tribine!

Kao novoizabrani voditelj Tribine, u sljedeće tri godine odlučio sam dijelom očuvati tradicijski aspekt Tribine, ali i uvesti neke novosti. Već od samog početka, krenuvši u organizaciju Tribine, intuicija me vodila u smjeru preispitivanja tekućih problema s kojima se suočava naša glazbena sredina, prvenstveno članovi Hrvatskog društva skladatelja, zaposlenici stručne službe ZAMP, profesori i studenti raznih obrazovnih institucija u zemlji, te druge kolege. Tako ćete na Tribini imati priliku sudjelovati u radionicama, predavanjima, razgovorima sa skladateljima, okruglom stolu, raspravljati o različitim važnim pitanjima, sudjelovati u razvoju nekih novih ideja, ali i raspravljati međusobno u slobodnom vremenu između službenog programa. Kao jedan od gorućih problema koji sam uočio, uz sugestiju mnogih kolega u obrazovnom sustavu, nedovoljna je motivacija mladih ljudi u bavljenju suvremenom glazbom. S ciljem motiviranja naših studenata, a kao komplementaran program njihovom obrazovanju na muzičkim akademijama diljem Hrvatske, odlučio sam na Tribini prvi put organizirati radionicu suvremene glazbe (usudio bih se reći – svojevrsan majstorski tečaj) na kojoj će sudjelovati studenti iz svih dijelova Hrvatske, a pod vodstvom vrhunskih hrvatskih i austrijskih glazbenika s velikim iskustvom u poznavanju i interpretaciji suvremene glazbe.

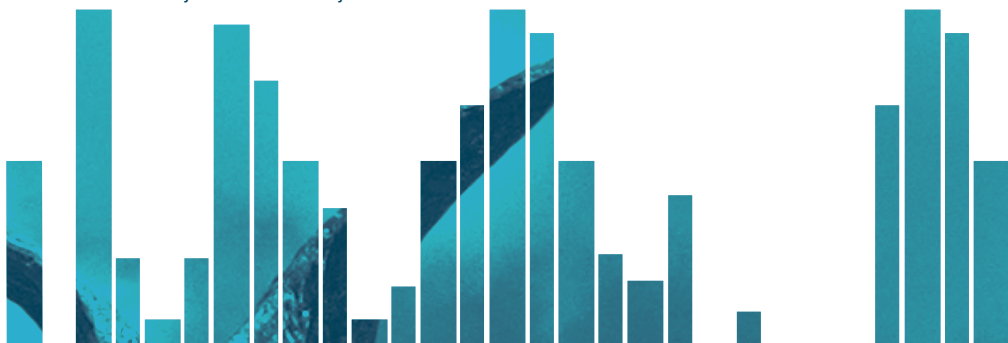
Svakako bih spomenuo i inicijativu koju sam pokrenuo još 2016. godine unutar Hrvatskog društva skladatelja, a riječ je Plenumu mladih skladatelja koji će se ove godine održati u Opatiji, a kojemu je cilj povezivanje mladih autora, rasprave, razvoj novih ideja i predlaganje projekata. Dakako, na Plenum su pozvani svi posjetitelji Tribine koji svojim iskustvom žele pomoći našim najmlađim članovima.

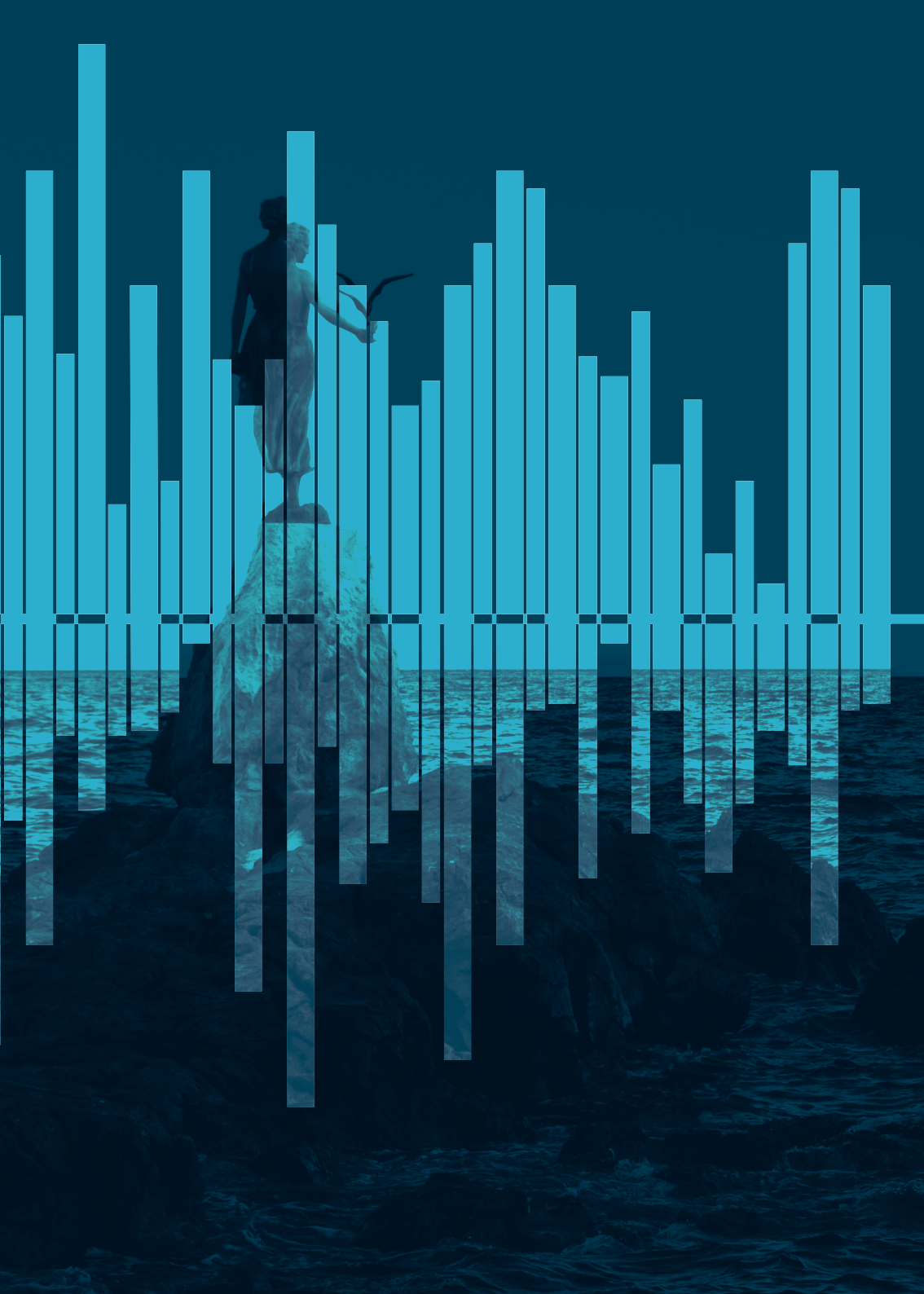
Partner zemlja Tribine 2017. godine je Austrija. Posebno sam ponosan na suradnju i razmjenu ansambala Cantus i Zeitfluss, čiji će koncerti, osim u Opatiji, biti održani u Zagrebu i u Beču uz potporu raznih institucija iz Hrvatske i Austrije.

Posebna mi je čast ove godine ugostiti na Tribini mnoge hrvatske skladatelje obljetničare, od najstarijih do najmlađih akademskih skladatelja, čija će neka simfonijska djela biti izvedena već na samom otvorenju Tribine. Smatram da je tradicija u smislu generacijske povezanosti kolega, profesora i studenata, od kojih su i neki sami danas profesori, neobično važna u održavanju visoke razine obrazovanja u Hrvatskoj te prepoznatljivosti hrvatske suvremene glazbene scene u zemljama regije, Europske unije i šire.

Svim posjetiteljima želim ugodne trenutke i inspirativne susrete sa željom da uživaju u raznovrsnom programu!

Tibor Szilovicsa,
umjetnički voditelj

četvrtak | 9. studenoga

20:00 | Kulturno-turistički centar Gervais, Velika dvorana

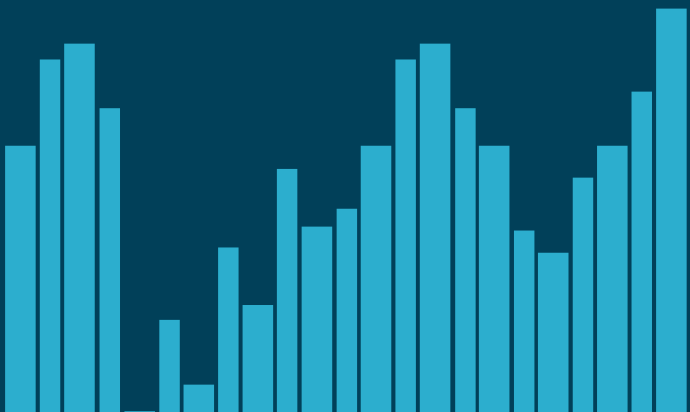
Svečano otvorenje

**Simfonijski orkestar Hrvatske radiotelevizije;
Dian Tchobanov, dirigent; Martin Draušnik, violina**

Ivo Josipović, Olja Jelaska, Željko Brkanović, Zoran Juranić,
Dubravko Detoni*

21:30 | Kulturno-turistički centar Gervais, Mala dvorana

Mladi autori – novi mediji: Vanda Kreutz i Tin Dožić

ČETVRTAK | 9. STUDENOGA

20:00 | Kulturno-turistički centar Gervais

Velika dvorana

Svečano otvorenje

SIMFONIJSKI ORKESTAR HRVATSKE RADIOTELEVIZIJE

DIAN TCHOBANOV, dirigent

MARTIN DRAUŠNIK, violina

Ivo Josipović: *P.P.M.C. – Pater Perotinus Milenium Celebrat*, za orkestar

Olja Jelaska: *Modri val*, za simfonijski orkestar

Željko Brkanović: Koncert za violinu i orkestar in A

Allegro ma non troppo

Adagio

Allegro scherzando

Zoran Juranić: *Suze svetog Lovre*, za simfonijski orkestar – praizvedba, narudžba 54. GTO

Dubravko Detoni: *Preobrazbe* za orkestar

Skladatelj i pravnik **Ivo Josipović** (Zagreb, 1957.) doktorirao je pravo na Pravnom fakultetu Sveučilišta u Zagrebu te diplomirao kompoziciju na Muzičkoj akademiji u Zagrebu u klasi Stanka Horvata. Objavio je velik broj znanstvenih i stručnih radova s područja kaznenog i međunarodnog kaznenog prava te bio autor ili koautor u više zakonskih projekata. Profesor na Pravnom fakultetu u Zagrebu i gostujući predavač na domaćim i inozemnim sveučilištima, sudjelovao je na brojnim međunarodnim konferencijama i zastupao Hrvatsku pred međunarodnim sudovima. Od 2003. bio je zastupnik u Hrvatskom saboru, a od 2010. do 2015. obnašao je dužnost predsjednika Republike Hrvatske. Njegov skladateljski opus čini pedesetak orkestralnih, koncertantnih, komornih, vokalnih, vokalno-instrumentalnih i skladbi za solističke instrumente, izvođenih diljem Europe, u SAD-u, Japanu i drugdje, od kojih su mnoge zvučno zabilježene i izdane na brojnim nosačima zvuka. Dobitnik je niza uglednih nagrada, od najranije Rektorove nagrade, preko Nagrade Europske radijske unije, Diskografske nagrade *Porin* i Nagrade *Boris Papandopulo* HDS-a, do Nagrade Ministarstva kulture Republike Hrvatske za glazbeno stvaralaštvo, nabrojimo samo neke. Uz to, odlikovan je Redom Danice hrvatske s likom Marka Marulića. Od 1987. do 2000. bio je glavni tajnik Hrvatskog društva skladatelja, od 1991. do 2007. direktor Muzičkog biennala Zagreb, a godine 2005. direktor ISCM-ovih *Svjetskih dana glazbe*. Član je brojnih znanstvenih, stručnih i umjetničkih udruga u zemlji i inozemstvu, izabrani član *World Academy of Art and Science* i Europske akademije znanosti i umjetnosti, a dodijeljeni su mu počasni doktorati na sveučilištima u Istanbulu i Kalinjingradu.

Na narudžbu Europske radijske unije od svih njezinih zemalja članica u povodu približavanja 2000. godine, na temu *Perotinus i njegove najvažnije skladbe – Viderunt omnes i Sederunt principes*, nastala je godine 1999. skladba kandidata Glazbenog programa Hrvatskog radija Ive Josipovića znakovita naslova **P.P.M.C. (Pater Perotinus Milenium Celebrat)**. „Krećući se unutar zadanoga trajanja, autor je skladbu utemeljio na jednome od motiva Perotinusova višeglasja stiliziranoga minimalističkom manirom melodijskoga kretanja u okviru jednoga akorda i s karakterističnim intervalom kvinte. Šestminutno djelo oblikovne formule A-B-A-B tvore polagan ulomak A i brz, temperantan segment B koji je izveden iz njega. Pritom se Perotinusov ponešto razrađen motiv izmjenjuje s bartókijanskim blokom koji u kodi (koja nenadano zaključuje djelo) kulminira kao simbol kontinuiteta početaka europske glazbe i tonskoga izraza s kraja 20. stoljeća.“ (Dubravko Detoni)

Djelo je prouzvedeno na koncertu Simfonijskog orkestra Hrvatske radiotelevizije, pod ravnanjem Mladena Tarbuka, 25. studenog 1999. u Koncertnoj dvorani Vatroslava Lisinskog.

Olja Jelaska (Split, 1967.) diplomirala je na Teorijsko-nastavničkom odjelu Muzičke akademije u Zagrebu 1992., gdje je dvije godine kasnije završila i studij kompozicije u razredu prof. Marka Ruždjaka. Rektorovu nagradu Sveučilišta u Zagrebu primila je 1993. za skladbu *Acquerello*, a 1994. i Nagradu Hrvatskog glazbenog zavoda. Nakon studija usavršavala se na seminarima za suvremenu glazbu u poljskom Białystoku i Darmstadtu. Sudjelovala je u radu Mediteranskih glazbenih akademija u sirijskom glavnom gradu Damasku, u organizaciji društva iz Marseillea, *Echanges culturels en Méditerranée*. Djela joj se izvode na Muzičkom biennalu Zagreb, Glazbenoj tribini u Opatiji i Puli, Osorskim glazbenim večerima te na raznim drugim manifestacijama, kao i u Sloveniji, Portugalu, Italiji, SAD-u, Švedskoj i u drugim zemljama. Suraduje s brojnim hrvatskim umjetnicima i ansamblima te je tako napisala skladbe koje su izvodili Cantus Ansambl, Zagrebački gitarski trio, Zagrebački kvartet saksofona, Zagrebački puhački trio, Zagrebački kvartet, Zagrebačka filharmonija, Simfonijski orkestar HRT-a, Varaždinski komorni orkestar, Simfonijski puhački orkestar Oružanih snaga RH, Zadarski komorni orkestar, Zbor HRT-a, Zagrebački solisti, Orkestar HNK Split, ansambl Acoustic Project i brojni drugi umjetnici. Dobitnica je nagrada *Josip Štolcer Slavenski* i *Vladimir Nazor*. Njezin glazbeni opus čini pedesetak skladbi, većinom s područja komorne glazbe. Sa sopranisticom Davorkom Horvat i redateljem Goranom Golovkom osnovala je umjetničku organizaciju ALBALUNNA. U sklopu programa suradnje u području kulture između Republike Hrvatske i Narodne republike Kine 2016., kao rezidencijalna skladateljica provela je tri tjedna u Kini. Nakon osamnaest godina rada na Umjetničkoj akademiji Sveučilišta u Splitu, od listopada 2016. predaje na Muzičkoj akademiji u Zagrebu. Članica je HDS-a, a mnoge su njezine skladbe snimljene i objavljene u Hrvatskoj i inozemstvu.

O skladbi **Modri val**, uoči praiizvedbe 2014. na koncertu Simfonijskog orkestra HRT-a i dirigenta Aleksandra Markovića u KD Vatroslava Lisinskog, skladateljica je zapisala: „Unutarnja struktura skladbe određuje vanjsku strukturu, pa se tako i misao okreće najprije svojojnutri da bi se zatim obrnula i širom rastvorila prema vani. Ideja se razvija od trenutka formiranja vala do vrhunca kada se val rasprši i pretvori u neke nove forme nekog novog vala. Mikrokozmos – makrokozmos, jedna jedina kap vode sadrži smisao cijelog oceana. Koliko je moguće kontrolirati bezbrojne slojeve, a ipak prodrijeti do one neprocjenjive kvalitete koju ima priroda čiji smo dio? Priroda koja je oslobođena podsvjesne emocionalne prljavštine i blokirajućih mentalnih konstrukcija. Nedokučivi su mehanizmi koji 'kontroliraju' savršeni red u prirodi (netaknutoj od ljudske ruke), u radu ljudskog mozga ili u stvaranju novog života, mehanizmi koji pripadaju nekom višem

principu i koje čovjek može samo naslutiti u vlastitoj nutrini, miru i dubokoj tišini. *Modri val* nastavak je mog osobnog putovanja, ovaj put kroz element vode – kroz neku drugu realnost i dodir različitih svjetova. Voda koja donosi novu energiju i promjenu, iz trenutka u trenutak ruši ono prethodno, a zatim ponovno gradi i tako u krug. Glazba – voda – ljudska svijest – zakoni fizike, toliko blisko, a toliko različito. Prepustimo se vodi jer su riječi ionako nedostatne!“.

Skladatelj i pedagog **Željko Brkanović** (Zagreb, 1937.), diplomirao je klavir na zagrebačkoj Muzičkoj akademiji u klasi prof. Svetislava Stančića, a potom i kompoziciju na Fakultetu za muzičku umjetnost u Skopju, u klasi prof. Tome Proševa. Usavršavao se na tečajevima dirigiranja kod Hermanna Scherchena i Brune Rigaccija na Akademiji *Chigiana* u Sieni te u Stuttgartu kod Erharda Karkoschke kao stipendist Zaklade DAAD. Od 1963. do 1969. djelovao je kao dirigent Opere HNK-a u Splitu i Zagrebu, a potom kao glazbeni urednik u Glazbenoj proizvodnji tadašnje RTV Zagreb. Pedagoškim se radom bavi od 1968., najprije u Opernom studiju Muzičke akademije u Zagrebu, a potom u Funkcionalnoj muzičkoj školi. Godine 1980. počeo je predavati kompoziciju na Muzičkoj akademiji u tadašnjem Titogradu (danas Podgorica), a tri godine kasnije postaje izvanredni, a potom redoviti profesor na Muzičkoj akademiji u Zagrebu, gdje ostaje sve do umirovljenja 2008. godine. Od 2004. do 2008. bio je predsjednik Hrvatskog društva skladatelja, čiji je danas počasni član. Autor brojnih skladbi za različite izvođačke sastave, dobitnik je više nagrada i priznanja, među kojima se izdvajaju Vjesnikova nagrada *Josip Štolcer Slavenski*, Nagrada *Vladimir Nazor*, odličje Reda Danice hrvatske s likom Marka Marulića te više diskografskih nagrada *Porin*, među kojima i Nagrada za životno djelo, 2014.

Koncert za violinu i orkestar in A nastao je 1983. godine, a godinu dana kasnije praisveli su ga violinist Josip Klima i Zagrebački simfoničari RTZ, pod ravnanjem Vladimira Kranjčevića. O skladbi klasičnog formalnog obrasca protkanoj romantičarskim elementima i suvremenim izričajem, Jagoda Martinčević je zapisala: „On je prava suprotnost glasovirskom koncertu čiju eruptivnu nosivost sada zamjenjuje prozirna transfiguracija dominantnog tona A. Koncert je također u tri stavka s violinom u glavnoj ulozi pjevnoga glazbala, dok reducirani orkestar služi kao njegova dopuna. Ponovno je prisutan varijacijski princip, ovaj put jednostavne ritmičke figure i njenog sekundnog pomaka, kojim autor potvrđuje vječitu skladateljsku zaigranost varijacijom čiji skriveni kompleks znaju riješiti samo oni najvjestiji.“.

Akademik **Zoran Juranić** (Rijeka, 1947.) na Muzičkoj akademiji u Zagrebu studirao je glazbenu teoriju, kompoziciju kod Stjepana Šuleka i dirigiranje u klasi Igora Gjadrova. Nakon diplome iz dirigiranja postaje zborovođa u Hrvatskom narodnom kazalištu u Zagrebu, gdje potom djeluje kao stalni dirigent i ravnatelj Opere. Bio je umjetnički ravnatelj Opere HNK-a Ivana pl. Zajca u Rijeci i Opere HNK-a u Osijeku. Redovni je profesor na Muzičkoj akademiji u Zagrebu, stalni gost-dirigent Opere *Srpskog narodnog pozorišta* u Novom Sadu te šef-dirigent Društvenog orkestra HGZ-a. U njegovu skladateljskom opusu ističu se višestruko nagrađivana operna farsa *Govori mi o Augusti*, operna sapunica *Pingvini*, opera *Posljednji ljetni cvijet* te niz scenskih, orkestralnih i komornih skladbi. Posebnu pozornost posvećuje zaboravljenim ili rjeđe izvođenim djelima i skladateljima, a u središtu njegova zanimanja stvaralaštvo je Ivana pl. Zajca, čije je glasovite opere revidirao i izveo. Intenzivno se bavi i stvaralaštvom Antonija Smareglie i Vatroslava Lisinskog, a revidirao je i izveo operu *Oganj* Blagoja

Berse. Za svoj je rad dobio niz uglednih nagrada i priznanja, među kojima i Nagrade *Vladimir Nazor*, *Josip Štolcer-Slavenski*, Nagradu Grada Zagreba i nagradu *Milka Trnina*. Nositelj je odličja Danice hrvatske s likom Marka Marulića. Od 2010. godine član je suradnik, a od 2014. redoviti član HAZU. Od 2012. do 2016. bio je predsjednik HDS-a.

„Kaže se da je nostalgija u starijim godinama normalna pojava... Upravo me nostalgija potakla da napišem simfonijsku impresiju ***Suze svetog Lovre***, sjećajući se ljetnih noći iz djetinjstva kad bismo, ležeći na plaži u našoj pustoj uvali na Hvaru, zadivljeno gledali kišu meteora. Unatoč određenim elementima tonskog slikanja u prvom dijelu skladbe, ne radi se o programnoj glazbi, već o rapsodičnoj impresiji s elementima piramidalne ABCBA forme, u kojoj su reprizni dijelovi svedeni na reminiscenciju.“ (Zoran Juranić)

Hrvatski skladatelj i pisac **Dubravko Detoni** (Križevci, 1937.) diplomirao je klavir (Svetislav Stančić) i kompoziciju (Stjepan Šulek) na Muzičkoj akademiji u Zagrebu, a usavršavao se u Sieni (Guido Agosti, Alfred Cortot), Varšavi (Witold Lutosławski, Grażyna Bacewicz, Eksperimentalni studio Poljskog radija), Darmstadtu (György Ligeti, Karlheinz Stockhausen) i Parizu (John Cage). Autor je imponirajućeg opusa orkestralne, vokalne, komorne, solističke i elektroničke glazbe, niza multimedijalnih projekata i eksperimenata, jedanaest knjiga poezije, proze, eseja, dnevnika i putopisa, ciklusa radijskih i televizijskih emisija te mnogobrojnih koncertnih i diskografskih komentara. Osnivač je i umjetnički ravnatelj Ansambla Centra za nove tendencije Zagreb (ACEZANTEZ), s kojim je kao dirigent i pijanist od 1970. višekratno obišao većinu europskih zemalja te dio Amerike i Azije. Njegova su djela izvođena na svim kontinentima, na najvažnijim svjetskim festivalima, tiskana u domovini i inozemstvu te objavljena na šezdesetak diskografskih izdanja. U svojim skladbama očituje postojanu težnju za ravnotežom glazbenoga izraza, koji se najčešće temelji na dramatičnoj izmjeni kontrasta, no bez napadne programne ilustrativnosti. U njima se podjednako služi klasičnim instrumentarijem i stečevinama elektroničke glazbe, a u težnji za obogaćivanjem zvuka i proširivanjem izražajnih mogućnosti često kombinira ta dva zvukovna izvora. Dobitnik je niza nagrada i priznanja u domovini i inozemstvu (*Vladimir Nazor*, *Josip Štolcer Slavenski*, pet diskografskih nagrada *Porin*, među njima i onaj za životno djelo, zagrebačke glazbene kritike *Zvono Lotrščak*, Matice hrvatske, dvanaest Nagrada JRT-a za najbolja djela godine, *Grand Prix 6. pariškog biennala mladih*, *Premio Italia*, UNESCO-a u Parizu, *Bedřich Smetana* u Pragu i drugih).

„Desetominutne ***Preobrazbe za orkestar*** nastale su u Zagrebu godine 1963., a u istome ih je gradu 7. lipnja 1965. praisveo Simfonijski orkestar Radio-televizije Zagreb pod ravnanjem Pavla Dešpalja. Djelo je otada, kao koncertni orkestralni komad ili podloga za balet, izvedeno više od stotinu puta u domovini, mnogim europskim zemljama i u SAD-u. Taj slobodnije shvaćeni oblik teme s varijacijama građen je od uvoda i osam njegovih međusobno povezanih transformacija. Sam uvod, *spiritus movens* svega daljnjega glazbenog zbivanja, jasno je podijeljen na dva osnovna bloka koji se, sa svrhom utvrđivanja, ponavljaju. Prvi od njih ritmički su udvojeni, snažni udarci izrazito tamno obojena spektra, dok je drugi blok svijetao skup mirnih legato linija. Čitava je skladba temeljena na neprestanome lirsko-dramatskom preobražavanju tih dviju osnovnih suprotnosti koje u završnoj varijaciji potpuno zamjenjuju svoje značajke i izgled: početno tamna faktura postala je svijetlom, a svijetla tamnom, dok je stil cjeline zadržao svoju osobnost.“ (Dubravko Detoni)

Simfonijski orkestar Hrvatske radiotelevizije stasao je postupnim povećavanjem prvog radijskog orkestra osnovanog 1929., samo tri godine nakon početka emitiranja tadašnjega Radio-Zagreba. Od godine 1957. počinje djelovati pod nazivom Simfonijski orkestar Radio-televizije Zagreb, od 1975. do 1990. naziv mu je Zagrebački simfoničari RTZ, a od 1991. nosi današnji naziv. Na čelu toga orkestra stajali su mnogi ugledni dirigenti: Pavle Dešpalj, Krešimir Šipuš, Josef Daniel, Oskar Danon, Milan Horvat, Uroš Lajovic, Vladimir Kranjčević i Nikša Bareza. Među mnogim dirigentima i solistima s kojima je taj ansambl surađivao bili su i Lovro von Matačić, Igor Markevič, Franz Konwitschny, Claudio Abbado, Lorin Maazel, Zubin Mehta, Ernst Bour, Stjepan Šulek, Krzysztof Penderecki, Antonio Janigro, André Navarra, Leonid Kogan, Henryk Szeryng, Aldo Ciccolini, Ruža Pospis-Baldani, Dunja Vejzović, Dubravka Tomšić-Srebotnjak, Rudolf Klepač, Ivo Pogorelič, Mstislav Rostropovič, Maksim Fedotov, Edita Gruberová, José Carreras, Ruggero Raimondi, Barbara Hendricks, Luciano Pavarotti i drugi. Uz redovitu koncertnu djelatnost u Zagrebu, te obvezu redovitog sudjelovanja u radijskom i televizijskom programu, Orkestar gostuje diljem domovine i u inozemstvu. Na tim je gostovanjima stekao priznanja te postao zaslužan promicatelj hrvatske kulture u svijetu. Početkom Domovinskoga rata glazbenici Simfonijskoga orkestra Hrvatske radiotelevizije, služeći domovini, održali su desetine koncerata na bojištima, od Osijeka, Pakraca, Lipika, Đakova, Gospića, Vinkovaca i Bošnjaka do Šibenika, Zadra, Karlovca, pa i Sarajeva. U prosincu 2014. Orkestar je održao uspješnu turneju po Italiji. Uz klasični i suvremeni repertoar te snimanja za potrebe Hrvatske radiotelevizije i diskografskih tvrtki, Orkestar čuva i hrvatsku glazbenu baštinu i suvremeno hrvatsko stvaralaštvo. U diskografskom opusu ističu se autorski albumi hrvatskih skladatelja Stjepana Šuleka, Milka Kelemena i Mire Belamarića, serija CD-a posvećenih šefovima dirigentima Orkestra, *Alpska simfonija* Richarda Straussa, album s djelima talijanskoga skladatelja Gina Marinuzzija starijeg te CD *Donizetti Heroines* s Elenom Mošuc, Zborom Hrvatske radiotelevizije i maestrom Ivom Lipanovićem, objavljen 2013. za *Sony Classical*. Iste godine objavljen peterostruki album *Stjepan Šulek (1914.-1986.): 8 simfonija* u izdanju Hrvatske radiotelevizije, *Cantusa* i Hrvatskog društva skladatelja, nagrađen je diskografskom nagradom *Porin* u dvjema kategorijama: kao najbolji arhivski/tematsko-povijesni album klasične glazbe i kao najbolja izvedba klasične glazbe (Šulekova *Sedma simfonija* pod ravnanjem maestra Pavla Dešpalja). Izvedba *Concerta za alt saksofon i orkestar* Pavla Dešpalja, uz solista Gordana Tudora, pod ravnanjem maestra Pavla Dešpalja, zaslužila je *Porin* 2016. u kategoriji najbolje izvedbe klasične skladbe. U sezoni 2010./2011. Orkestar je obilježio 80. obljetnicu postojanja te je tom prigodom objavljena monografija o njegovu djelovanju uz dvostruki album na koji su uvrštene snimke šefova-dirigenata: Milana Horvata, Krešimira Šipuš, Josefa Daniela, Pavla Dešpalja, Vladimira Kranjčevića, Oskara Danona, Uroša Lajovica i Nikše Bareze. Orkestar je primio Nagradu *Judita* koju dodjeljuje *Slobodna Dalmacija*, za nastup s pijanisticom Martinom Filjak pod ravnanjem Aleksandra Markovića na 59. Splitskom ljetu 2013. godine. Od sezone 2015./2016. šef-dirigent Simfonijskog orkestra Hrvatske radiotelevizije je Enrico Dindo.

Dían Tchobanov (Plovdiv, 1971.) bugarski je dirigent i pijanist s bečkom adresom. Diplomirao je na Državnoj muzičkoj akademiji u Sofiji 1997. te na Sveučilištu za glazbu u Beču, kod maestra Uroša Lajovica, 2001. godine. Pohađao je majstorske tečajeve sir Colina Daviesa u Dresdenu, a privatno je učio kod Fabija Luisija. Osvojio je 2. i Posebnu nagradu na Međunarodnom natjecanju *Lovro pl. Matačić* u Zagrebu (2003.) te Posebnu nagradu na Četvrtom međunarodnom austrijsko-mađarskom natjecanju za dirigente (1998.). Kao pijanist nastupao je s Bečkom filharmonijom, pod ravnanjem Seijija Ozawe, a kao dirigent debitirao je 2001. ravajući Simfonijskim orkestrom Bečkog radija. Od 2004. do 2010. bio je prvi dirigent Sofijske filharmonije. Također je bio rezidencijalni

dirigent Orkestra palače Schönbrunn iz Beča te glazbeni ravnatelj Festivala *Oper Oder-Spree* (Njemačka). Često nastupa s Budimpeštanskim festivalskim orkestrom i Orkestrom *Dohnányi* te na brojnim europskim festivalima. Redovito dirigira u HNK-u u Zagrebu, a na MBZ-u 2009. ravnao je praiizvedbom baleta *Proces* Berislava Šipuća. Godine 2012. debitirao je u Državnoj operi u Sofiji ravajući izvedbom *Ljubavnog napitka* Gaetana Donizettija. U sezoni 2012./2013. postaje šef-dirigent Hrvatskog komornog orkestra, a od 2013./2014. glazbeni ravnatelj Državne opere u Plovdivu. Godine 2014. dodijeljena mu je Nagrada *Plovdiv* za postignuća na području glazbene umjetnosti. Bavi se i pedagoškim radom; od 2006. održava majstorske tečajeve na Međunarodnoj dirigentskoj radionici koja se godišnje održava u Varni, od 2009. drži majstorske tečajeve dirigiranja na newyorškome Sveučilištu Columbia, od 2012. stalni je gostujući profesor dirigiranja i opernog studija na Sveučilištu istočne Kine u Šangaju te kao profesor dirigiranja gostuje diljem Europe i Amerike. Snimio je nosače zvuka za različite europske glazbene izdavače. Od početka 2017. angažiran je kao stalni dirigent Baleta Hrvatskoga narodnog kazališta u Zagrebu.

Martin Draušnik (Zagreb, 1981.) diplomirao je violinu na Muzičkoj akademiji u Zagrebu, u klasi Maje Dešpalj-Begović. Školovanje je nastavio, kao stipendist HAZU, na Visokoj školi za glazbu u Freiburgu, u klasi Lattice Honde-Rosenberg, nakon čega se usavršavao u Stuttgartu kod Ingolfa Turbana. Diplomirao je i violu na Muzičkoj akademiji u Zagrebu, u klasi Aleksandra Miloševa. Osvojio je brojne nagrade i priznanja, među kojima se izdvajaju treća i posebna nagrada na Međunarodnom natjecanju *Alfredo Marcossig* (Gorizia, Italija), Nagrada *Darko Lukić* i Nagrada KDVL te Nagrada *Stjepan Šulek*. Kao solist je nastupao uz Zagrebačku filharmoniju, Cantus Ansambl, Hrvatski komorni orkestar i dr. Jedan je od osnivača Gudačkog kvarteta Porin, 2010. s pijanistom Danijelom Detonijem i violončelistom Pavlom Zajcevim osniva Zagreb trio, a od 2012. surađuje s gitaristom Krešimirom Bedekom. Solistički i u komornim sastavima nastupao je na domaćim i inozemnim koncertnim podijima i festivalima. Od 2007. djeluje kao zamjenik koncertnog majstora u Zagrebačkoj filharmoniji, a 2011. postaje i koncertni majstor tog orkestra. Od 2005. koncertni je majstor ansambla I Virtuosi di Paganini, gostujući je koncertni majstor Zagrebačkih solista, a povremeno i Cantus Ansambla, Zadarskog komornog orkestra i Varaždinskog komornog orkestra. Od 2010. djeluje kao asistent na Muzičkoj akademiji u Zagrebu. Svira na violini švicarskog graditelja Fabricea Girardina iz 2000. godine.

ČETVRTAK | 9. STUDENOGA

21:30 | Kulturno-turistički centar Gervais

Mala dvorana

MLADI AUTORI – NOVI MEDIJI

TIN DOŽIĆ: **Re-okreti**

VANDA KREUTZ: **Nevidljivo**

Tin Dožić završio je studij psihologije na Hrvatskim studijima Sveučilišta u Zagrebu i nove medije na Akademiji likovnih umjetnosti u Zagrebu. U svojoj praksi polazi od medija zvuka, a bavi se terenskim snimanjem, radiom, eksperimentalnom glazbom i instalacijama. Svoj rad temelji na istraživanju medija kroz prakse izrade vlastitih elektroničkih instrumenata, aproprijacije zastarjelih tehnologija i reciklažu. Izlagao je i nastupao na raznim platformama u Hrvatskoj i inozemstvu, samostalno i u kolaborativnim projektima (V2_ Lab for the Unstable Media Rotterdam, Izlog suvremenog zvuka, MIMO, Sine Linea, Sound art inkubator, Device art).

Izvedba **Re-okreti / Re-Cycles** polazi od pitanja pozicije rezidualnih medija u današnjem društvu i ekološkoj okolini te problematike elektroničkog otpada. Rezidualni mediji, termin koji je skovao Charles R. Acland, odnose se na zastarjele medije koji perzistiraju u društvu kao tehnološki i društveni artefakti. Pitam se koje su implikacije takvih uređaja za ekologiju (recikliranje), ljude (stavovi prema zastarjelom) i društvo (višak takvih medija i njihova dostupnost na buvljacima i oglasnicima kao simptom materijalnih obilja). Problematiku elektroničkog otpada oslovljavam time što uređaje koje koristim preuzimam iz otpada i s buvljaka. Te odbačene predmete ponovno oživljavam, istražujem koja im može biti nova namjena i recikliram ih. Stoga, mogu reći da je izvedba nastala kao rezultat promišljanja i rada sa zastarjelom tehnologijom i elektroničkim otpadom. Za potrebe ove izvedbe izradio sam jednostavne akustičke i elektroakustične instrumente i elektromehanički sustav za sviranje na tim instrumentima. Recikliranjem starih walkmana, cd playera i igračaka pribavljeni su elektromotori koji čine temelj ove izvedbe. Elektromotori služe kao rezonatori za akustičke instrumente. Istovremeno, snimanjem njihovog elektromagnetskog zračenja oni postaju i generatori tona. Uz elektromotore koriste se žičani instrumenti, kontakti mikrofoni i niz raznih drugih objekata. Korištenje takvih izrađenih instrumenata pokušaj je reanimacije starih medija koji rezultira izvedbom u slobodnoj *noise* maniri (*estetika buke*). Ovim radom razvio sam metodologiju rada koju planiram nanovo primjenjivati u novim uvjetima. Cilj je opisanom pristupom razvijati sustave zvučnih instrumenata koji rezultiraju različitim izvedbama. Za izvedbu u Opatiji koristit ću prvi sustav, isti kao i u Zagrebu (Izlog Suvremenog Zvuka) i Rovinju (GRISlyouth). Drugi sustav razvio sam u V2_ Institute for the Unstable Media u Rotterdamu 2017. godine, a taj je rad nastao kao u produkciji V2_ i udruge Metamedij. Izvedba je improvizacijske prirode, stoga je pri svakom izvođenju drukčija.

Vanda Kreutz rođena je 1990. u Zagrebu. Nakon završene Škole primijenjenih umjetnosti i dizajna u Zagrebu upisala je dodiplomski studij animacije i novih medija te diplomski studij novih medija na Akademiji likovnih umjetnosti u Zagrebu, koji trenutno pohađa. U umjetničkoj praksi istražuje područje eksperimentalnog filma, animacije, fotografije i audiovizualne instalacije. Od 2014. godine sudjeluje u edukaciji djece i mladih kroz filmske radionice.

Rad ***Nevidljivo*** je instalacija koja koristi tehničke mogućnosti digitalnih i analognih uređaja afirmirajući njihove greške (*glitcheve*). Pomoću grešaka umjetnica stvara igru svjetla i zvuka koja se organski mijenja. Radom *Nevidljivo svjetlo* umjetnica istražuje fenomen digitalnog svjetla koje ljudskom oku postaje vidljivo tek putem digitalne kamere. Video zapisi koji se prikazuju zapravo su svjetlosni zapisi boja projiciranih projektorom i snimljenih digitalnom kamerom. Isto tako, umjetnica posebnu pažnju posvećuje fenomenu diskontinuiteta projekcijskog svjetla i činjenici da nam upravo diskontinuitet daje mogućnost viđenja puta boje uz namještanje ekspozicije od 130 do 14000 sekunde. Video je snimljen bez zvuka, emitiran preko dvd playera koji je spojen na prijemnik, u ovom slučaju na televizor ili projektor, koji interpretira snimku i stvara vlastiti zvuk. Svaka boja ima svoj zvuk te se on mijenja s obzirom na boju koja je na ekranu te tako stvara zvučnu kulisu.

petak | 10. studenoga

10:00 | Kulturni dom Zora

Predavanje: Od skladbe do honorara: kako HDS ZAMP ostvaruje vaša prava

Predavači: Tajana Brzović, Milan Majerović-Stilinović i Marina Ferić Jančić

12:00 | Kristalna dvorana Hotela Kvarner

Alina Gubajdullina, violina; Ivan Batoš, klavir; Bruno Philipp, klarinet; Ana Batinica, flauta; Lorelei Dowling, fagot; Gordan Tudor, saksofon; Aleksandar Jakopanec, viola

Dubravko Palanović, Davorin Kempf, Berislav Šipuš, Burkhard Stangl, Pierluigi Billone, Tibor Szirovicza, Matthias Kranebitter*

17:00 | Kristalna dvorana Hotela Kvarner

Duo Arcord: Nikola Djorić, harmonika; Ana Topalović, violončelo

Armin Sanayei, Ivan Končić, Gabriele Proy, Marc Frieden, Akos Banlaky, Margareta Ferek-Petrić, Johanna Doderer*

21:00 | Kristalna dvorana Hotela Kvarner

Hrvatski gudački kvartet; Vid Veljak, violončelo; Mia Elezović, klavir; Ana Batinica, flauta; Bruno Philipp, klarinet

Manuela Kerer, Krešimir Seletković, Georg Friedrich Haas, Olga Neuwirth, Davor Branimir Vincze, Sanja Drakulić

PETAK | 10. STUDENOGA**10:00 | Kulturni dom Zora****PREDAVANJE: Od skladbe do honorara – kako HDS ZAMP
ostvaruje vaša prava**

Sudjeluju:

Tajana Brzović, voditeljica Odjela članstva HDS ZAMP-a**Marina Ferić Jančić**, Odjel odnosa s javnošću ZAMP-a**Milan Majerović Stilinović**, Odjel odnosa s javnošću ZAMP-a

Predavanjem o ostvarivanju autorskih prava upoznat ćete rad službe ZAMP Hrvatskog društva skladatelja, doznati kako ona ostvaruje vaša prava i štiti vaš rad te koje vam ostale usluge može pružiti. Predavanje će održati voditeljica Odjela članstva HDS ZAMP-a Tajana Brzović te Milan Majerović-Stilinović i Marina Ferić Jančić iz Odjela odnosa s javnošću.

PETAK | 10. STUDENOGA

12:00 | Kristalna dvorana Hotela Kvarner

ALINA GUBAJDULLINA, violina

IVAN BATOŠ, klavir

BRUNO PHILIPP, klarinet

ANA BATINICA, flauta

LORELEI DOWLING, fagot

GORDAN TUDOR, saksofon

ALEKSANDAR JAKOPANEC, viola

Dubravko Palanović: Sonata za violinu i klavir

Allegro ma non troppo. Adagio. Allegro molto

Andante moderato

Allegro

Berislav Šipuš: *Manie*, za piccolo klarinet

Davorin Kempf: Četiri stavka za klarinet i klavir

Fantazija

Koralni intermezzo

Meditacija "in Cis"

Dijalog

Burkhard Stangl: *URARTU*, za alt-flautu, fagot i klavir bez svirača

Pierluigi Billone: *Blaues Fragment*, za fagot solo

Tibor Szirovicza: *Pyramid-A*, za alt-saksofon i elektroniku – praizvedba

Matthias Kranebitter: 2. gudački kvartet, za violu i elektroniku

Dubravko Palanović (Zagreb, 1977.) diplomirao je kontrabas na Muzičkoj akademiji u rodnome gradu 1999. u razredu Josipa Novosela, a 2008. kompoziciju u razredu Željka Brkanovića. Bio je član renomiranoga međunarodnog Omladinskog orkestra Gustav Mahler (pod ravnanjem Claudija Abbada), a trenutačno profesionalno djeluje u Zagrebačkoj filharmoniji. Osnivač je ansambla Acoustic Project, u kojem sklada, aranžira i svira zajedno s vrsnim hrvatskim glazbenicima, većinom članovima Zagrebačke filharmonije. Skladao je za ugledne ansamble, među ostalima za Zagrebačke soliste, Zagrebačku filharmoniju, Simfonijski orkestar Hrvatske radiotelevizije, Salzburšku komornu filharmoniju, Moskovski simfonijski orkestar, Cantus Ansambl, Zagrebački puhački ansambl, Varaždinski komorni orkestar i Zadarski komorni orkestar. Osvojio je niz nagrada za svoje skladbe, među kojima je i 2. nagrada (1. nije dodijeljena) na natjecanju *Reinl-Stiftung* u Beču 2004. godine, za skladbu *Muzika za gudače i marimbu*.

Dobitnik je i nagrade za najbolju umjetničku skladbu hrvatskog autora Koncertne dvorane Vatroslava Lisinskog 2007. godine, za skladbu *Koncertna uvertira*, Rektorove nagrade za skladbu *Emphates* za gudače, izvedenu na Muzičkom biennalu Zagreb 2007. godine, kao i 3. nagrade na Međunarodnom skladateljskom natjecanju *Maurice Ravel* za skladbu *Doloroso*. Njegove skladbe izvode se na festivalima kao što su Svjetski dani glazbe Međunarodnog društva za suvremenu glazbu, Muzički biennale Zagreb, Moskovske jeseni i drugi. Skladbe su mu objavljene na nosačima zvuka Zagrebačkoga puhačkog ansambla, Kvarteta Papandopulo, Zagrebačkih solista, ansambla Acoustic Project i drugima.

„Poseban je izazov i zadovoljstvo pisati sonatu gotovo klasične forme u današnje vrijeme, s obzirom na iscrpljenost materije u mnogim djelima već napisanima za tu formaciju, djelu dati pečat vlastitog senzibiliteta te doživjeti izvedbu vrsnih interpretata. **Sonata za violinu i klavir** trostavčno je djelo s kontrastnim stavcima. Poetski tematski materijal s početka jedna je od glavnih odrednica karaktera 1. stavka sonate. Poetika se postepeno pretvara u dramu koja svojim glazbenim razvojem u jednom trenu doseže vrhunac, a u zadnjem odjeljku ritmički mozaik označava rasplet. U drugome stavku meditativnog karaktera pokušao sam dočarati jednu dugu, gotovo neprekinutu glazbenu liniju, gdje se u glavnom tematskom materijalu izmjenjuju violina i klavir, a koja završava dugim stišavanjem u ništavilo. Treći stavak je osmišljen kao ritmička eksplozija u karakterističnoj 5/4 mjeri, virtuosnog je karaktera i mogli bismo ga nazvati ‘furioznim finalom’“. (Dubravko Palanović)

Skladba je praižvedena na 42. Osorskim glazbenim večerima, 2017. godine.

Berislav Šipuš (Zagreb, 1958.) diplomirao je kompoziciju na Muzičkoj akademiji u Zagrebu u razredu Stanka Horvata, a usavršavao se kod Gilberta Bosca u Udinama te François-Bernarda Mâchea i Iannis Xenakisa u pariškom Elektroničkom studiju UPIC. Dirigiranje je usavršavao kod Vladimira Kranjčevića, Željka Brkanovića, Krešimira Šipušića i Milana Horvata. U Teatru alla Scala u Milanu bio je asistent dirigenta i dirigent (1989.-2002.). Redovni je profesor na Muzičkoj akademiji u Zagrebu, a u zimskom semestru 2017./2018. gostujući je profesor na *Escola Superior de Música de Catalunya* u Barceloni. Bio je umjetnički ravnatelj Muzičkog biennala Zagreb od 1997. do 2011. godine, od 2001. do 2005. ravnatelj Zagrebačke filharmonije, a od 2009. do 2011. umjetnički ravnatelj Osorskih glazbenih večeri. Osnivač je Cantus Ansambla, čiji je umjetnički voditelj bio do 2012. godine, kada postaje počasnim umjetničkim voditeljem. Dobitnik je brojnih uglednih nagrada i priznanja u domovini i inozemstvu te autor više od osamdeset skladbi. Od prosinca 2011. bio je zamjenik ministrice kulture Republike Hrvatske, a od travnja 2015. do veljače 2016. obnašao je dužnost ministra kulture Republike Hrvatske.

O svojoj ranoj skladbi iz 1987. godine, skladatelj je zapisao: „**Manie** za piccolo klarinet sam napisao prilično davno, i pisao sam ga isključivo za Ratka Vojteka, koji je jedini bio glazbenik onoga tipa koji je u sebi nosio i vrhunskog izvođača i vrhunskog ‘performera’, dakle umjetnika svirača koji i svoj fizički angažman može potpuno uvjerljivo i bez ‘kočnica’ staviti u ‘službu’ partiture i tako postati onaj neophodni i nezaobilazni koautor skladbe. Pisana je potpuno aleatorijski, s mnoštvom grafičkih zapisa i daje upute izvođaču kako da stigne i bude u stanju ‘manije’, pa i kako da je napusti... Ali kako da to stanje stigne do nas, do publike, to ostaje samo na sviraču...“

Davorin Kempf (Virje, 1947.) diplomirao je klavir na Muzičkoj akademiji u Zagrebu, u razredu Stjepana Radića, dirigiranje kod Igora Gjadrova te kompoziciju kod Stjepana Šuleka. Usavršavao se u kompoziciji (kao stipendist DAAD-a) na *Hochschule für Musik und darstellende Kunst* u Stuttgartu kod Milka Kelemena i Erharda Karkoschke te na

Musikhochschule Köln kod Mauricija Kagela, Joachima Blumea i Hans-Ulricha Humperta. Završio je magistarski studij na University of Iowa, kod Donalda Martina Jennija i Kennetha Gabura, stekavši 1990. godine akademsku titulu Master of Arts (Music). Godine 1994. i 1997. boravio je na kraćim studijima i istraživanjima na *Technische Universität Berlin*. Doktorirao je na Odjelu za filozofiju i humanističke znanosti na *Freie Universität Berlin*, kod Albrechta Riethmüllera 2006. godine. Redovni je profesor na Muzičkoj akademiji Sveučilišta u Zagrebu, na Odsjeku za kompoziciju i glazbenu teoriju od 1995. godine. Od 1996. do 2004. godine bio je umjetnički ravnatelj *Požeških orguljaških večeri*. Bio je rezidencijalni skladatelj Zagrebačke filharmonije i predsjednik prosudbenog povjerenstva Međunarodnog natjecanja skladatelja *New Note* u Samoboru. Njegove su skladbe izvođene na koncertima i glazbenim festivalima u Hrvatskoj, Njemačkoj, Austriji, Švicarskoj, Italiji, Portugalu, Slovačkoj, Češkoj, Sloveniji, Srbiji, Bosni i Hercegovini, Francuskoj, Engleskoj, Irskoj, Belgiji, SAD-u, Kanadi, Japanu, Rusiji, Ukrajini itd. te u različitim radijskim i televizijskim emisijama. Njegovu doktorsku disertaciju *Symmetrie und Variation als kompositorische Prinzipien: Interdisziplinäre Aspekte* objavila je 2010. godine njemačka izdavačka kuća *Books on Demand*, Norderstedt. Autor je glazbenih emisija za Hrvatski radio, a predavanja o glazbi održao je između ostalog na Institutu Ruđer Bošković u Zagrebu, Međunarodnom znanstvenom simpoziju *CroArtScia* 2011., *Symmetry: Art&Science* u Zagrebu, sveučilištima u Iowa Cityju, Grazu, Ljubljani i Mariboru te na međunarodnim kongresima u San Franciscu, Dublinu i Washingtonu. Dobitnik je godišnjih nagrada *Josip Stolcer Slavenski* i *Vladimir Nazor* (1986.), diskografske nagrade *Porin* (2011.), godišnje Nagrade *Vladimir Nazor* (2012.), Nagrade *Porin* za životno djelo (2016.) te *International Award of Recognition* (1991.) i *Twenty-five Year Achievement Award* (1992.) Američkog biografskog instituta.

„**Četiri stavka za klarinet i klavir** nastala su 2007. godine na poticaj američkog klarinetista Michaela Edwardsa, kojemu je skladba posvećena i koji ju je praiszeo s pijanistom Hatemom Nadimom na međunarodnom festivalu *Settembre in Musica* u Ascoli Picenu 2008. godine. Kompozicijski sustav ujedinjuje proširenu tonalitetnost, bitonalitetnost i politonalitetnost. Simultano i sukcesivno suprotstavljanje durske i molske terce, akordička zgušnjavanja putem dodavanja tonova te paralelizmi različitih tipova akorda osnovne su značajke harmonijskog jezika. Glazbeni oblik u cjelini je slobodno prokomponiran, a stavci individualno profilirani, na što upućuju i naslovi. U uvodnoj *Fantaziji* pojavljuju se svi bitni motivičko-harmonijski elementi skladbe. *Koralni intermezzo* zasnovan je na sekvenci *Dies irae, dies illa*, a u *Meditaciji 'in Cis'* klarinet razvija u više etapa melodijsku liniju, čije je ishodište ton cis. *Dijalog* je vrlo slobodno koncipirana fuga, čije se polifono tkivo povremeno rastvara u harmonijsko-melodijska koloristička prelijevanja. Završava *Codom* u kojoj polifonija prerasta u homofoniju, a povratak u ishodišnu harmoniju i reminiscencija na početni motiv djela zatvaraju krug glazbenog zbivanja.“ (Davorin Kempf)

Austrijski gitarist i skladatelj s bečkom adresom, **Burkhard Stangl** (Eggenburg, 1960.), djeluje na područjima improvizacije, elektronike i suvremene klasične glazbe. Između ostalih, svirao je, snimao i surađivao s glazbenicima, skupinama, skladateljima i umjetnicima kao što su Anestis Logothetis, Franz Koglmann, Radu Malfatti, Gunter Schneider, John Butcher, Franz Hautzinger, Taku Sugimoto, Taku Unami, Olga Neuwirth, Polwechsel, Gene Coleman, Kevin Drumm, dieb13, Billy Roisz, Martin Siewert, Boris Hauf, Gustav Deutsch, Oswald Egger, Uchihashi Kazuhisa, Katharina Klement, Christof Kurzmann, Klangforum Wien, Christian Fennesz, Barbara Romen, Steve Bates, Katharina Ernst, Juan José Rivas, Fernando Viguera, Mario de Vega, Attila Faravelli, i na kraju, ali ne manje važno, sa svojom partnericom u životu i umjetnosti, Angélicom Castello. Kao

uspješan izvođač na području elektroakustičke improvizacije, sudjelovao je na pedesetak diskografskih izdanja. Profesor je Glazbene kulture u Srednjoj školi Heustadelgasse, Aspern te predavač Improvizacije i novih strujanja u glazbi na bečkom Sveučilištu za glazbu.

Skladbu improvizatorskog karaktera, ***Urartu - Nova glazba iz potopljenog svijeta***, za flautu, fagot i klavir bez svirača Stangl je napisao godine 1992., preradivši je godinu dana kasnije. Praizvedena je na koncertu naslovljenom *Ereignislose Musik*, u Beču, 23. ožujka 1993.

Prije preseljenja u Beč, gdje trenutačno živi, talijanski skladatelj **Pierluigi Billone** (1960.), studirao je kod Salvatorea Sciarrina i Helmuta Lachenmanna. Višestruko nagrađivani skladatelj, Billone, bio je gostujući profesor te redovito održava seminare i tečajeve iz kompozicije diljem Europe i SAD-a. Uz to, njegova se glazba redovito izvodi na međunarodnim glazbenim festivalima. Kako bi u potpunosti istražio mogućnosti instrumenta, Billone uči svirati svaki instrument za koji sklada, pomno iskušavajući različite prstomete i tehnike, s ciljem pronalaska odgovarajućeg zvuka. Kako bi zabilježio te nove boje, razvio je vlastiti sustav notacije koji posebno upućuje izvođača na način na koji se svaki zvuk treba proizvesti. Da bi bio siguran kako će instrumentalist točno replicirati umjetnikovu viziju, kad god je u mogućnosti, Billone snima samoga sebe tijekom izvedbe, u suradnji s glazbenikom. U razdoblju od 2001. do 2004. godine Billone je proveo "dugu osobnu studiju i istraživanje fagota", skladavši solističku dionicu u djelu *Mani Long* za ansambl (2001.), neke od skladbi iz ciklusa *Studi da concerto* (2003.), *Legno.Edre IV* (2003.-2004.) za solo fagot i *Legno.Stele* za dva solo fagota i ansambl.

Skladba ***Blaues Fragment*** nastala je 2010. godine za natječaj za nagradu Zaklade *Ernst von Siemens* iz Münchena. Skladatelj o njoj piše: "... tradicionalni zvuk ovdje više nije u središtu. Fagot se potpuno otvara, nudeći neistraženu nehomogenost svojih fizičkih i akustičkih svojstava. Instrumentalna dionica je u potpunosti zamišljena pod impulsom različitog glazbenog koncepta koji stvara vlastite hijerarhije - neizbježno se mijenja cijela instrumentalna tehnika, a osobito dvostruka veza između ruku i usta. *Blaues Fragment* je vrsta malog satelita cijelog ciklusa (*Legno.Edre*), napisan još jednom za iznimne glazbeničke i tehničke vrline – gotovo šamanske - Lorelei Dowling, kojoj je cijeli ciklus posvećen."

Tibor Szirovicza (Zagreb, 1981.) diplomirao je 2009. kompoziciju i teoriju glazbe u razredu prof. Željka Brkanovića. Kompoziciju je usavršavao na seminarima u Szombathelyju (Sambotel, Mađarska), kod Johanna Schöllhorna. Kao skladatelj, redovito surađuje na multimedijским, plesnim i kazališnim projektima. Surađivao je i s akademskim kiparom Stipanom Kujundžićem na projektu multimedijalnih instalacija *Preslojavanje/Consuetio i Glazbala/Transphonija*, koje su predstavljene u Hrvatskoj i inozemstvu. Njegova djela, između ostalih, izvode Zagrebačka fillharmonija, ansambl Modern, Cantus Ansambl, Kvartet Tajj, Zagrebački ansambl flauta i drugi. Szirovicza je dobitnik nagrade fonda *Rudolf i Margita Matz* za mlade skladatelje HDS-a 2011., a za skladbe *Pticopjev*, *In between* i *In Circles* nagradilo ga je i Ministarstvo kulture RH u sklopu poticaja suvremenoga hrvatskog glazbenog stvaralaštva. Skladbi *In between* dodijeljena je Nagrada *Stjepan Šulek* za 2015. godinu. Od 2013. godine redovni je član Hrvatske zajednice samostalnih umjetnika, a od 2016. član Predsjedništva Hrvatskog društva skladatelja. Od 2016. godine asistent je na Odsjeku za kompoziciju i teoriju glazbe na Muzičkoj akademiji u Zagrebu. 2017. godine postaje umjetnički ravnatelj Glazbene tribine u Opatiji.

„**Pyramid-A** za alt saksofon i elektroniku nova je kompozicija nastala na inicijativu skladatelja i saksofonista Gordana Tudora. Služeći se geometrijskim piramidalnim oblicima, skladatelj istražuje varijacije geometrijskog tijela povezujući ga s raznim strukturama unutar kompozicije, no istovremeno pronalazi inspiraciju i kroz povijesni, odnosno arhitektonski fenomen starih egipatskih piramida, zatim njihov duhovni (religijski) značaj - vjerovanje u nastavak života kroz transformaciju u neki drugi oblik nakon smrti (...) Komplementarnost elektroničkog i akustičkog dijela kompozicije ostvarena je upotrebom nekoliko sintetizatora zvuka te korištenjem granularne sinteze koja se vrlo jasno manifestira u transformacijama određenih struktura unutar kompozicije.“ (Tibor Szivovica)

Matthias Kranebitter rođen je 1980. u Beču, Austrija. Studirao je elektroakustičku kompoziciju kod Dietera Kaufmanna i Germana Toro-Pereza, filmsku i medijsku kompoziciju kod Klaus-Petera Sattlera i klavir kod Christiane Karajeve na Sveučilištu za glazbu u Beču. Studij je nastavio na poslijediplomskom studiju na Konzervatoriju u Amsterdamu, kao i na Sveučilištu u Grazu kod Alexandra Stankovskog i Beata Furrera. O svojoj glazbi piše: “Moju glazbu karakterizira karnevalistički aspekt: postmodernistička relativizacija glazbene estetike prošlosti, gusta akumulacija i mješavina od *trash* zvuka svakodnevnog života, do lepršajuće šarolike i hiper heterogene poplave zvuka, poput stripa groteskno iskrivljenih kliskih glazbenih gesta s ironičnom ambivalentnošću, s ciljem ostvarenja kulturnog oslobođenja *Art brut* u glazbi.“ Dobitnik je brojnih nagrada kao što su 1. nagrada na Natjecanju skladatelja *Gustav Mahler* 2006., 2. nagrada na Natjecanju *Zürich Jazz Orchestra* i 1. nagrada projekta za mlade skladatelje *Gaudeamus Music Week* u Amsterdamu 2009. Godine 2011. dobio je narudžbu za skladanje komorne opere za *SireneOperntheater Wien*, a 2012. Glazbena mladež i Austrijska radiopostaja ORF organizirali su mu autorski koncert u *Radiokulturhaus* u Beču. Bio je predstavnik Austrije na ISCM-ovim Svjetskim danima glazbe 2012. u Belgiji te jedan od četiri pobjednika Natjecanja za skladatelje Akademije *Impuls* u Grazu 2013. Godine 2015. bio je jedan od odabranih skladatelja za *MATA Festival* u New Yorku, gdje je njegovu glazbu izveo Ansambl *TALEA*. Dobitnik je Nagrade *SKE Austro Mechana* 2013. i *Förderungspreis* Grada Beča 2014.

2. gudački kvartet za violu i elektroniku Kranebitter je napisao 2010. godine kao treći, ujedno i posljednji dio *Midi-Trash-Trilogy*, a praiszvela ga je violistica Jelena Popržan, 16. prosinca 2010. u bečkom *Echoraum*u. „Gudački kvartet u svom tradicionalnom buržujском obliku ne zadovoljava kriterije progresivnog, modernog i učinkovitog razmišljanja! U prošlosti su bile potrebne četiri (!) osobe za stvoriti jedan (!) zvuk! Budući da to UOPĆE nije ekonomično inteligentno iskorištavanje resursa, postoji velika potreba za radikalnom reformom struktura kako bi se optimalno povećala učinkovitost! Danas smo u mogućnosti iskoristiti nove tehničke mogućnosti kako bismo U SUŠTINI postigli profitabilnost kroz optimiziranje troškova i OUTSOURCING TROŠKOVA LJUDSTVA!! Moć zarade gudačkog kvarteta može se povećati KROZ UČINKOVITIJU lanac dodane vrijednosti i može održivo poboljšati konkurentnu sposobnost, što će imati STRAHOVITO POZITIVNI utjecaj na vrijednost dioničara!! Povijesno uzgojene organizacijske strukture donijet će STRATEŠKU PREORIJENTACIJU i repozicioniranje UZ pomoć našeg PROGRAMA ZA POBOLJŠANJE IZVEDBE! POVEĆANJE VRIJEDNOSTI TVRTKE ključan je čimbenik ZA ULAGAČE i poduzetnika!!! IZVEDBA NIJE SUDBINA, MOGUĆE JU JE KONTROLIRATI!!!!“ (Matthias Kranebitter)

Alina Gubajdullina rođena je 1986. u Kišinjevu, Moldavija, u obitelji glazbenika. Violinu je počela svirati s pet godina. Od 1992. do 1998. pohađala je Glazbenu školu *Rahmanjinov* za talentiranu djecu u Kišinjevu. Od rane dobi sudjelovala je na državnim i međunarodnim natjecanjima gdje je osvojila brojne nagrade i diplome, a posebno su zapaženi njeni nastupi s komornim i simfonijskim orkestrima. Od 1998. živi u Hrvatskoj. Pohađala je glazbenu školu *Ino Mirković* u Lovranu, a od 1999. bila je učenica Srednje glazbene škole *Josip Hatze* u Splitu, u klasi prof. Valtera Lovričevića. Nastupala je na brojnim koncertima diljem Hrvatske i sudjelovala na majstorskim tečajevima kod profesora A. Kouchner (Rusija), A. Schoenfeld (SAD) i L. Sorokowa (Austrija). Godine 2000. osvojila je prvu nagradu na državnom natjecanju u Rijeci, a 2001. bila je apsolutna pobjednica Međunarodnog natjecanja *Etide i skale* u Zagrebu. Iste godine osvaja prvu nagradu i na Međunarodnom natjecanju *Verdi note* u Rimu. Kao solistica nastupila je s orkestrom Zagrebačke filharmonije u dvorani HGZ-a, KD Vatroslava Lisinskog te na Vukovarskom festivalu komorne glazbe. Također nastupa s Orkestrom Hrvatskog narodnog kazališta u Splitu, Splitskim komornim orkestrom, Hrvatskim komornim orkestrom i Splitskim virtuoziima. Godine 2006. diplomirala je na Muzičkoj akademiji u Zagrebu te od iste godine postaje stalnom članicom Zagrebačke filharmonije. U duu sa sestrom Julijom Gubajdullinom 2008. godine dobitnica je Nagrade 41. tribine *Darko Lukić*. Aktivno se bavi komornom glazbom i surađuje s raznim komornim ansamblima i orkestrima (Zadarski komorni orkestar, Varaždinski komorni orkestar, Hrvatski komorni orkestar, Zagrebački solisti). Članica je septeta *Ad libitum*, Kvarteta *Giovacchino*, Trija *Mediterraneo* te suosnivačica Hrvatskog gudačkog kvarteta, s kojim 2014. godine dobiva nagradu 47. tribine *Darko Lukić*. Usavršavala se kod svjetski poznatih kvarteta, kao što su Kvartet Vogler i Kvartet Alban Berg. Kao komorna glazbenica nastupa diljem Hrvatske i u inozemstvu na uglednim međunarodnim festivalima.

Ivan Batoš (Split, 1979.) prvu poduku iz klavira dobio je od časne sestre Pavle Negovec u Samostanu sestara dominikanki u rodnom gradu, na čiju preporuku upisuje Glazbenu školu Josipa Hatzea u klasi prof. Ivane Oreb. Tijekom školovanja dobio je nekoliko prvih nagrada na hrvatskim državnim natjecanjima. Nakon završene gimnazije i srednje glazbene škole, diplomirao je klavir na Muzičkoj akademiji u Zagrebu u klasi prof. Đure Tikvice 2002. godine. Titulu magistra umjetnosti stekao je 2009. pod mentorstvom prof. Lovre Pogorelića. Usavršavao se na seminarima svjetski poznatih pijanista i pedagoga Anatolija Katza, Viktora Meržanova (Dubrovnik, 1998.), Davida Livelyja (Baden bei Wien, 2001.), Arba Valdme (Köln, 2002.), te na *Warsaw Piano Workshopu* 2003. Dobitnik je nagrade za najboljeg umjetničkog suradnika na Tribini mladih umjetnika *Darko Lukić*, Godišnje nagrade Društva sveučilišnih profesora i znanstvenika u Zagrebu za područje glazbene umjetnosti za ak. god. 2002./2003., kao i Nagrade *Judita* za najuspješniji glazbeni program 52. Splitskog ljeta 2006. te Nagrade *TEMSIG* za najboljeg komornog suradnika na Slovenskom državnom natjecanju 2013. godine. Tijekom čitavog obrazovanja iskazivao je veliki interes za komorno muziciranje. Suosnivač je Trija GIG, zajedno sa saksofonistima Gordanom Tudorom i Goranom Jurkovićem, s kojima uspješno izvodi kompozicije domaćih i stranih autora, posvećene ili prilagođene tom sastavu. S jednakim ponosom ističe nastupe s velikim umjetnicima koji su gostovali u Hrvatskoj izabравši ga za komornog suradnika (Arno Bornkamp, Philippe Couper, Jean-Denis Michat), kao i sa studentima s kojima nastavlja profesionalnu suradnju i nakon završetka formalnog obrazovanja, pomažući pritom njihovo umjetničko profiliranje u značajne faktore glazbenog života Hrvatske. Od 2003. godine radi kao stalni umjetnički suradnik na Odsjeku za duhačke instrumente Muzičke akademije u Zagrebu, a od 2010.-2016. i kao vanjski suradnik Muzičke akademije u Sarajevu. U ožujku 2015. godine izabran je u zvanje višeg umjetničkog suradnika, a iste je godine započeo suradnju s

Umjetničkom akademijom Sveučilišta u Splitu. U svibnju 2017. bio je gost-profesor na Konzervatoriju u Amsterdamu kao stipendist programa *Erasmus+*.

Bruno Philipp (1978.) diplomirao je klarinet na Muzičkoj akademiji u Zagrebu 2000. godine u klasi prof. Milka Pravdića. Trogodišnju specijalizaciju pohađao je na Konzervatoriju u Parizu. Tijekom školovanja u Hrvatskoj i Francuskoj bio je stipendist Ministarstva znanosti i obrazovanja RH i Zaklade HAZU. U svojoj karijeri bilježi brojne solističke nastupe, dugogodišnju uspješnu suradnju s pijanistom Ivanom Batošom, solističku suradnju s orkestrima i sastavima: Simfonijski orkestar HRT, Tamburaški orkestar HRT, Zagrebački solisti, Hrvatska komorna filharmonija, Ansambl LADO, Hrvatski komorni orkestar, Zadarski komorni orkestar, Filharmonija iz Transilvanije, Orkestar Muzičke akademije u Zagrebu, Fraktali, Camerata Cantilly, Gudački kvartet Rucner, Gudački kvartet Porin. Od osvojenih nagrada izdvaja se pobjeda na 1. hrvatskom natjecanju mladih umjetnika *Papandopulo* 2012. te osvojeno 2. mjesto na Međunarodnom klarinetističkom natjecanju u Cluju 2011., kao i nagrada Udruženja rumunjskih kompozitora. Intenzivno surađuje s hrvatskim skladateljima čija djela redovito praihvodi. Sa sastavom Trio Solenza dokazuje se i kao uvjerljiv studijski glazbenik, a 2013. godine u nakladi Croatia Records promovirao je nosač zvuka *Židovska glazbena ostavština u zvuku i riječi*. Redovito snima za potrebe fonoteke Hrvatskog radija. Od 2011. godine sudjelovao je u osmišljavanju i realiziranju emisije *Glazbena kutijica* Obrazovnog programa Hrvatskog radija. Profesor je klarineta i pročelnik duhačkog odsjeka na glazbenoj školi *Zlatko Baloković* te vanjski suradnik na Glazbenoj školi *Vatroslav Lisinski* u Zagrebu.

Ana Batinica (Šibenik, 1989.) magistrirala je flautu 2012. godine u klasi prof. Renate Penzežić na Muzičkoj akademiji u Zagrebu. Kao dobitnica stipendije *Erasmus* studirala je i na Akademiji za glasbo u Ljubljani, u klasi prof. Mateja Zupana. Godine 2014. završila je dvogodišnji specijalistički studij s najvećom pohvalom na *Conservatoire de La Musique et de La Danse* u Strasbourgu, u klasi prof. Maria Carolija. Aktivno se usavršavala i nastupala na majstorskim tečajevima u Hrvatskoj i inozemstvu kod eminentnih flautista poput Emmanuela Pahuda, Andrása Adorjána, Andree Lieberknecht, Davidea Formisana, Patricia Galloisa, Philippea Bernolda, Carla Jansa, Gudrun Hinze, Jana Ostryja i drugih. Dobitnica je Dekanove nagrade za akademsku godinu 2010./2011., prvih nagrada na 4. *Concorso Internazionale di Esecuzione Musicale 'Giovani Musicisti'* u Trevisu i 50. Državnom natjecanju učenika i studenata, druge nagrade na flautističkom natjecanju u Golbeyu u Francuskoj 2013. i stipendije *Premio Ghigi* na *Summer Gubbio Festivalu* 2012. Godine 2015. američka *National Flute Association* dodijelila joj je stipendiju *Myrna Brown International*, zahvaljujući kojoj je solističkim recitalom gostovala u Washington D.C.-ju. Dobitnica je Nagrade *mo. Vinko Lesić* za sezonu 2014./2015., a 2016. osvojila je prvu nagradu na 5. Hrvatskom natjecanju mladih umjetnika *Papandopulo*. Od početka studija surađuje s Orkestrom Hrvatskog narodnog kazališta u Zagrebu, a ostvarila je i suradnju s brojnim drugim ansamblima (Cantus Ansambl, Simfonijski orkestar HRT-a, Hrvatski komorni orkestar i dr.). Usavršavala se i na *Ossiach* orkestralnoj akademiji u Austriji. Kao solistica nastupila je s orkestrom Zagrebačke filharmonije, Zagrebačkim orkestrom mladih, Simfonijskim puhačkim orkestrom OSRH, Zagrebačkim solistima, Komornim studiom Zagrebačke filharmonije i Simfonijskim orkestrom HRT-a. Osobito je zanimaju instrumenti srodni flauti, poput piccolo flaute s kojom je također nastupala u ciklusima *Bajsić u 8*, *Virtuosu*, *Mladi za mlade*, *HR Projekt* te na Muzičkom biennalu Zagreb. Gostovala je u emisijama HRT-a (*Majstori svirači*, *Dobro jutro, Hrvatska*, *Notica* itd.) i RTV Slovenija. Članica je Zagrebačke filharmonije, Cantus Ansambla i Zagrebačkog ansambla flauta.

Fagotistica i kontrafagotistica **Lorelei Dowling** međunarodno je priznata stručnjakinja za suvremenu glazbu. Od zaposlenja u Sydneyjskom simfonijskom orkestru u dobi od 24 godine, nastupala je s brojnim cijenjenim orkestrima i ansamblima, kao što su: Orchestre de la Suisse Romande, Mozarteum orkestar, Radijski simfonijski orkestar iz Beča, Orkestar Australske opere i baleta, Ensemble Modern, Esbjerg Ensemble, Musikfabrik, Komorni orkestri iz Lausanne i Münchena te drugi. Od 1994. solo je fagotistica u ansamblu Klangforum Wien. Od rujna 2009. predaje fagot i kontrafagot na poslijediplomskom studiju iz suvremene glazbe na Sveučilištu za glazbu i dramsku umjetnost u Grazu, a od 2013. kompoziciju na Glazbenoj školi *Katarina Gurska* u Madridu. Održala je predavanja i recitale diljem svijeta (*Manhattan School of Music*, Moskovski konzervatorij, Sveučilište u Singapuru, Venecijanski konzervatorij, Glazbena škola u Portu, Pariški konzervatorij itd.). Godine 2010. bila je međunarodna gošća fagotistica na konvenciji u organizaciji British Double Reed Societyja. Članica je kvarteta fagota The Lindsay Copper Quartet posvećenog izvedbama nove glazbe, improvizacija i vlastitih skladbi. Osjećajući kako je došlo vrijeme za predstavljanje presjeka fagotističkog repertoara, izdala je CD *I was like WOW*, sastavljen od studijskih i *live* snimki skladbi Elene Kats-Chernin, Johannesa Marie Stauda, Pierluigija Billonea i Sofije Gubajduline. "Ovaj CD se pojavio jer sam željela prikazati svoj život u glazbi kroz paletu fagotističkih boja. Izbor djela odražava odakle dolazim i gdje sam sada. Želim odvesti slušatelja na putovanje, od lirske do izazovne glazbe." (Lorelei Dowling)

Gordan Tudor jedan je od vodećih glazbenika svoje generacije, aktivan kao solist, skladatelj i pedagog. Višestruki je pobjednik državnih i međunarodnih natjecanja saksofonista i skladatelja te dobitnik najviših umjetničkih te diskografskih nagrada. Nastupao je po čitavoj Europi i Sjevernoj Americi u raznim komornim sastavima (duo, trio, kvartet, solo + elektronika) te kao solist s mnogim orkestrima. Umjetnički je direktor festivala *Dani Nove Glazbe* u Splitu gdje jednom godišnje ugošćuje eminentne glazbenike iz cijelog svijeta. Vodi međunarodnu klasu saksofona na Umjetničkoj akademiji u Splitu (UMAS), radi kao profesor saksofona u GŠ Josipa Hatzea u Splitu, a bio je i gostujući profesor – docent saksofona na Muzičkoj akademiji u Novom Sadu (AUNS). Školovao se u u Splitu (D. Colić), Zagrebu (D. Sremec), Amsterdamu (A. Bornkamp) i Parizu (C. Delangle). Gordan je alt-saksofonist hvaljenog Papandopulo kvarteta te sopran-saksofonist Trija GIG. Često održava majstorske seminare u Hrvatskoj i inozemstvu te je redoviti član ocjenjivačkih sudova na međunarodnim glazbenim natjecanjima. Kao reproduktivni umjetnik praisveo je tridesetak skladbi hrvatskih i stranih autora, a kao skladatelj okušao se u raznim žanrovima i kombinacijama instrumenata. Snimio je nosač zvuka u izdanju Cantusa te sudjelovao na više diskografskih izdanja kao solo izvođač, član Trija GIG i Papandopulo kvarteta te kao skladatelj. Ljeto 2011. proveo je u rezidenciji u sklopu *Bang on a Can summer festival - Massachusetts Museum of Contemporary Art* (North Adams, MA).

Aleksandar Jakopanec rođen je u Bjelovaru, gdje je završio osnovnu i srednju naobrazbu. Diplomirao je 2007. godine u klasi prof. Milana Čunka, kod kojega 2009. završava i studij umjetničkog usavršavanja. Akademске godine 2011./2012. studirao je na Sveučilištu Columbus State, GA, SAD u klasi prof. Zorana Jakovčića. Tijekom i nakon studija usavršavao se na seminarima eminentnih pedagoga, kao što su Jürgen Kussmaul, Roberto Diaz, Catherine Mackintosh, Gerhard Schulz, Kvarteti Vogler i Fine Arts. Godine 2008. polaže audiciju u Zagrebačkoj filharmoniji te postaje stalni član. U isto vrijeme pridružuje se ansamblu Acoustic Project s kojim redovito nastupa diljem domovine te izdaje nosač zvuka. Od 2004. do 2007. godine bio je član Hrvatskog baroknog an-

sambla, a od 2007. do 2008. član Zagrebačkih solista. Surađivao je s velikim brojem ansambala i orkestara (Varaždinski komorni orkestar, Hrvatski komorni orkestar, Split-ski komorni orkestar, Zagrebački komorni orkestar, *Camerata Split*, *Cantus Ansambl*, *Camerata Garestin*, Zadarski komorni orkestar, Dubrovački simfonijski orkestar, *Columbus Symphony Orchestra* i *LaGrange Symphony Orchestra* u SAD-u). Suosnivač je Hrvatskog gudačkog kvarteta s kojim je osvojio Nagradu Tribine *Darko Lukić*. Nastupao je na Samoborskoj glazbenoj jeseni, Tribini *Darko Lukić*, na Muzičkom biennalu Zagreb, MAG festivalu u Splitu, Festivalu komorne glazbe Diapason u Hrvatskom glazbenom zavodu, te na *Podium festivalu* (Fažana/Brijuni). Kao solist je nastupao sa Zagrebačkim solistima, Cameratom Split, Simfonijskim orkestrom oružanih snaga RH i Varaždinskim komornim orkestrom. Snimao je različite glazbene žanrove, od komorne i filmske glazbe, do zabavne i *jazza*. U nekoliko je projekata djelovao kao producent i koproducent.

PETAK | 10. STUDENOGA**17:00 | Kristalna dvorana Hotela Kvarner****DUO ARCORD:****ANA TOPALLOVIĆ**, violončelo**NIKOLA DJORIC**, harmonika**Armin Sanayei**: *Singing Rooster...!***Ivan Končić**: *Nasumičnost vjetra* – praizvedba, narudžba 54. GTO**Gabriele Proy**: *Thorium***Mark Frieden**: *Notturmo i Allegro***Akos Banlaky**: *Sonata da Camera, op. 51***Margareta Ferek-Petrić**: *Killing Godot***Johanna Doderer**: *Wutmarsch*

Sva djela s programa skladana su za Duo Arcord.

Armin Sanayei (Teheran, 1992.) prvu glazbenu poduku dobio je od Nasera Nazara, nakon čega je učio violinu kod Ebrahima Lotfija. Kompoziciju je počeo učiti kod prof. dr. Ahmada Pejmana, napisavši nekoliko skladbi za različite ansamble. Ubrzo nakon upisa na Sveučilište za umjetnost u Teheranu, započeo je studij na bečkoj Visokoj školi za glazbu i izvedbene umjetnosti. Njegovu glazbu, nadahnutu perzijskom glazbom i književnošću, izvode mnogi ugledni glazbenici i ansambli, kao što su Hugo Wolf Quartet, reconsil emsemble, Duo Arcord i dr.

Skladbu *Singing Rooster...!* Sanayei je napisao za Duo Arcord 2017. godine. Nadahnuta je pjesmom poznatog učenjaka, matematičara, astronoma, filozofa i pjesnika 12. stoljeća Omara Khayyama, kojega se smatra jednim od najutjecajnijih mislioca srednjeg vijeka:

*Znaš li zašto ranom zorom
Pijetao plače tako žalujućim tonom?
To znači da zrcalo jutra otkriva
Da je prošla još jedna noć života, a vi toga niste svjesni.*

Ivan Končić (1988.) rođen je u obitelji glazbenika. Nakon osnovne i srednje glazbene naobrazbe u Umjetničkoj školi Luke Sorkočevića u Dubrovniku upisuje Muzičku akademiju u Zagrebu, na kojoj je diplomirao kompoziciju u razredu prof. Željka Brkanovića. Diplomski rad – simfoniju *Elementi* praizvela je Zagrebačka filharmonija u sklopu koncerta za Muzičku akademiju pod ravnanjem Tomislava

Fačinija. Na međunarodnom natjecanju kompozitora *Franz Josef Reisl Stiftung* 2011. osvaja 3. nagradu za kompoziciju *Motivi s varijacijama*. Za to međunarodno postignuće dodijeljena mu je i Dekanova nagrada Muzičke akademije u Zagrebu za ak. god. 2010./2011. Dobitnik je Rektorove nagrade Sveučilišta u Zagrebu za ak. god. 2012./2013. za skladbu *The Raven* – završni rad preddiplomskog studija. U suradnji s Kazalištem Marina Držića u Dubrovniku djeluje kao kompozitor za predstavu *Nesporazum* u režiji Darija Harjačeka. Skladbu *Pandora*, narudžbu Muzičkog biennala Zagreb, praisveo je 2015. godine slovački ansambl Veni Academy pod ravnanjem maestra Mariana Lejave u suradnji s Muzičkom akademijom u Zagrebu i GNG GU *Elly Bašić*, a u važnije izvedbe njegovih djela ubrajaju se još i praisvedba *Koncerta za saksofon i gudače* na Dubrovačkim ljetnim igrama 2015. godine (saksofonist Lovro Merčep, Dubrovački simfonijski orkestar, dirigent Stefano Mazzoleni) te skladbe *Spoznaja* za glas i komorni orkestar 2016. godine u Dubrovačkoj katedrali (mezzosopranistica Dunja Vejzović, Dubrovački simfonijski orkestar, dirigent Mladen Tarbuk). Stipendist je Fonda za mlade skladatelje *Rudolf i Margita Matz* za 2012. godinu. Nakon položenog prijemnog ispita primljen je na poslijediplomski studij iz kompozicije na *King's Collegeu* u Londonu (2014./2015.) na koji nije otišao. Trenutačno radi u Glazbenoj školi *Brkanović* kao profesor glazbeno-teorijskih predmeta i vanjski suradnik na Muzičkoj akademiji u Zagrebu. Djela su mu se izvodila u Dubrovniku, Zagrebu, Osoru, Splitu, Opatiji, Novom Sadu, Ljubljani, Milanu i Münchenu.

*Nekad nam smeta, nekad paše.
Diže pijesak, more, domove,
Ublažava vrućinu, širi požare.
Miluje nam obraze, baca nas s puta,
Krije nepredvidljivost, svakodnevno luta.*

*Danas nas voli, sutra mrzi,
Brat nam je, i sestra.
Zar nismo i mi svi takvi,
nasumični, poput vjetra?
(Ivan Končić)*

Rođena u Beču, **Gabriele Proy** jedna je od najpoznatijih austrijskih skladateljica. Od 2001. do 2013. bila je predsjednica Europskog foruma *Klanglandschaft*. Godine 2013. primila je Nagradu Grada Beča. Njezine višestruko nagrađivane zbarske, orkestralne i komorne skladbe redovito izvode ugledni orkestri, uključujući Münchensku filharmoniju, Simfonijski orkestar Bečkog radija, Wiener Concert-Verein i Bjeloruski državni komorni orkestar u Europi, Bjelorusiji, Ukrajini, Turskoj, Iranu, Kini, Japanu, Australiji, Kanadi, Južnoj Americi i Sjedinjenim Američkim Državama.

Skladba **Thorium** nastala je 2017. i posvećena je Duu Arcord. „Kemijski element torij se nalazi u periodnom sustavu samo nekoliko mjesta od urana. Oba kemijska elementa su radioaktivna. Vjerojatno bi se korištenjem torijevog goriva spriječile katastrofe poput Černobila i Fukushime. U svojoj skladbi *Thorium* željela bih zvukovno istražiti ono nepoznato o toriju. Melodijske sekvence violončela isprepliću se sa zvukom harmonike i zadržavaju koncentriranu energiju minerala u suspenziji.” (Gabriele Proy)

Traženi austrijski skladatelj **Marc Frieden** živi vrlo povučeno u Beču.

Njegovo djelo ***Notturmo i Allegro*** iz 2017. godine, posvećeno Duu Arcord, a praizvedeno na koncertu u bečkom Kunstvereinu 29. lipnja ove godine, podsjeća na bečku *Katzenmusik*, mačju glazbu.

Rođen 1966., **Akos Banlaky** živi i radi u Beču. Studirao je na Visokoj školi za glazbu i izvođačke umjetnosti u Beču, u klasi prof. Kurta Schwertsika, gdje je diplomirao s pohvalama 1998. Dvije godine prije toga osnovao je slobodnu glazbenu skupinu *tonWerk*, s kojom je organizirao brojne koncerte, kao što su *Glazba i priroda* u Muzeju prirodnih znanosti u Beču, kao i aktualni koncertni ciklus *Hausmusik*. Bivio se etnomuzikološkim istraživanjima u Kamerunu, Venezueli, Etiopiji, Alžiru, Gabonu i Papui Novoj Gvineji. Njegova djela, 6 opera, oko 120 pjesama, orkestralna i komorna glazba, izvode se diljem Europe.

O svojoj skladbi ***Sonata da Camera, op. 51*** iz 2016. skladatelj piše: „Prije otprilike sto godina, ozbiljno bolestan Debussy, imao je u planu ciklus komorne glazbe u starom stilu. Njegov je plan bio šest sonata, kao *hommage* starim majstorima koji su rado na ovaj način grupirali svoja djela. Nije mogao pretpostaviti da će njegova estetika i poimanje umjetnosti, njegovo odbijanje romantike koja vrvi individualizmom, primorana po svaku cijenu biti originalna, njegova vizija jedne glazbe *grâce profonde, émotion sans épilepsie* sto godina kasnije, u epohi moderne koja se očajno bori za opstanak, još uvijek biti aktualne, isto toliko suvremene kao i u njegovo doba. Kada sam započinjao prvi ciklus, Debussyjeva ideja mi još nije bila poznata. Moja namjera je bila napisati ciklus komornih djela u kojem slobodan izbor instrumenata stalno povezuje nove kombinacije zvučnih boja s arhaičnom strogoćom oblika. U okviru ovih djela su i plesne suite (rumba, fokstroti, valceri i *gigues*). I trodijelni, klasični sonatni oblici. Neke pak sadrže elemente istočnoeuropske narodne glazbe i dvodijelnog su oblika *sporo-brzo*. Sonata da Camera, op. 51 za violončelo i harmoniku je posljednjeg tipa i namjera joj je istaknuti virtuoznost dvoje interpretata, Ane Topalović i Nikole Djorica, kojima je i posvećena.“

Margareta Ferek-Petrić (Zagreb, 1982.) obrazovala se na Sveučilištu za glazbu i primijenjenu umjetnost u Beču kod Ivana Eröda, Chaye Czernowin i Klause Petera Sattlera. Dobitnica je stipendija raznih ustanova i zaklada, kao što su Redovna sveučilišna stipendija (2005./2006.), stipendije zaklada *Viktor Bunzl* (2007./2008.), *Czibulka* (2008.), *Home Suisse* (2006.-2009.), *Thyll-Dürr* (2009./2010.), Skladateljska stipendija Austrijskog Ministarstva kulture 2012., višekratne radne stipendije Ureda austrijskog saveznog kancelara te Državna stipendija za skladatelje (2016.). Godine 2010. Zaklada *Thyll-Dürr* pozvala ju je na radni boravak u Casa Zia Lina na Elbi te je predstavljena na portretnom koncertu u Zagrebu u Koncertnoj dvorani Vatroslava Lisinskog na poziv udruge *Glazbene staze*. Godine 2011. dobila je Nagradu *Theodor Körner* za orkestralnu skladbu *Take 7*, a 2017. Nagradu grada Beča za glazbu. Margareta je napisala velik broj solističkih i komornih skladbi, vokalnih i orkestralnih djela, glazbu za kazalište i big band. Njezine skladbe redovito izvode ugledni ansambli i glazbenici diljem svijeta. Suradivala je, između ostalog, s Muzičkim biennialom Zagreb, Donaufestival Strudengau, Glazbenom tribinom u Opatiji, umjetničkim kolektivom SNIM, ansamblima: Die Reihe, Reconsil, Platypus, Kontrapunkte, TENM, Klingekunst, Chromoson, Kvartetom Koehne, Papandopulo kvartetom, Triom GIG, pijanisticom Mariom Radutu itd. Glazba joj je objavljena na diskografskim izdanjima Decca Records i Croatia Records. Margaretine ideje oblikovane su različitim aspektima: ironičnim tretiranjem glazbenih estetika

iz prošlosti, igrom novih eksperimentalnih instrumentalnih tehnika, živim ritmičkim kretnjama i balkanskim melosom, metaforičkim fragmentiranjem drugih umjetničkih oblika kroz zvuk, sa ciljem postizanja auditivne raznolikosti te mentalne slobode i poruke humanizma kroz glazbu. Godine 2015. postala je članica Odbora Društva za suvremenu glazbu u Austriji – ÖGZM, a 2016. redovna članica HDS-a. Margareta živi i radi u Beču.

“Skladba ***Killing Godot*** inspirirana je Beckettovim likom o kojem se puno raspravlja, Godotom. Činjenica da nikada nije dao određeno objašnjenje o tom djelu, otvorila je igralište mogućnosti za moje glazbene ideje. Stanje čekanja izmjenjuje se sa stanjima apsurdnosti, agresije i želje za poduzimanjem akcije protiv nikad dolazeće apstraktne osobe. Glazbenici utjelovljuju dva glavna lika drame, također verbalno pridonoseći važnom rečenicom “ništa se ne može učiniti”. Djelo je neka vrsta glazbenog *théâtre de l'absurde* koji istodobno podrazumijeva postojanje komedije i patosa i želi otkriti neke osobne razdraženosti pretjeranim iracionalnim čekanjem. Skladba je posvećena Ani Topalović i Nikoli Djoricu.” (Margareta Ferek-Petrić)

Skladateljica s bečkom adresom **Johanna Doderer** (Bregenz, 1969.) studirala je kod Beata Furrera u Grazu, a potom kompoziciju i glazbenu teoriju kod Ericha Urbannera te filmsku i medijsku kompoziciju kod Klause Petera Sattlera u Beču. U fokusu njezina stvaralaštva je opera. Uz brojna komorna djela, napisala je i nekoliko skladbi za orkestar. Njezine se skladbe izvode diljem svijeta. Nakon višegodišnjeg suočavanja s tehnikama suvremene glazbe pronašla je vlastiti skladateljski izričaj koji ne isključuje tonalitetnost. Glazba Johanne Doderer ustoličila se u koncertnim programima velikih svjetskih glazbenih centara, uz klasični i suvremeni repertoar te je s entuzijazmom diljem svijeta izvode međunarodno priznati glazbeni umjetnici. Uz to, njezina suradnja i prijateljstvo s uglednim izvođačima, od Patricije Kopačinske, kojoj je posvetila svoj Violinski koncert, Marlis Petersen, Angelike Kirchschrager, Sylvije Khittl-Muhr, Yuriya Revicha i Nikole Djorica, do Harriet Krijgh, čine suštinu njezina djelovanja. Uz brojne ugledne nagrade, priznanja i rezidencije, godine 2014. Johanni Doderer dodijeljena je prestižna Nagrada *Ernst Krenek* Grada Beča.

O skladbi ***Wutmarsch*** iz 2015. skladateljica piše: „Roman mog praujaka Heimta Von Doderera *Die Merowinger* me nadahnuo da skladam *Wutmarsch (Bijesnu koračnicu)*. Ovaj glazbeni bijes u sebi nosi više oblika ludosti, ali i komičnosti. To nije ustegnuto i u podsvijesti kuhajući bijes, nego osjećaj koji nesputanom energijom korača u svijet. On je pozivnica svima koji posjeduju suzdržani bijes. I kao da osjećaj bijesa već sam po sebi nije dovoljan, on se, bijes, kroz glazbenike prenosi u svijet. Na taj se način, takoreći, osamostaljuje.“

Duo Arcord – violončelo i harmonika – iznenađujuća kombinacija instrumenata. Čini se kao da su žice i gumbi stvoreni jedni za druge, kao da svaki žudi za drugim. Bez mijenjanja ijedne note originalnih glazbenih partitura, **Ana Topalović** i **Nikola Djoric** oživljavaju virtuozne i duboko osobne vizije poznatih klasičnih i suvremenih djela. Njihov debitantski CD *Inspired by Songs and Dances*, koji je predstavljen 2016. godine u Konzerthausu u Beču, pun je umjetničke sofisticiranosti i razigranosti koje dolaze od dva instrumentalista koji žele eksperimentirati. To je intimni pregled glazbenog svijeta obaju umjetnika. Zajedno, oni prizivaju nove dimenzije zvuka. Umjetnost mladog dua naišla je na oduševljene reakcije publike i kritičara – nastupali su u Musikvereinu u Beču, na Salzburger Festspiele, Austrijskoj radioteleviziji i na raznim nacionalnim i međunarodnim festivalima. Za svoj debitantski CD i koncerte dobili su brojne izvrsne kritike (*Radio Klassik*, *Wiener Zeitung*, *Kurier*, *Klassik Heute*). Nastupi u novoj sezoni uključuju koncerte u bečkom *Musikvereinu*, *Gasteig* u Münchenu te u ciklusu *Schlosskonzerte Walpersdorf*, kao i turneju po Ukrajini. Oboje umjetnika usredotočeni su na suvremenu glazbu. Poznati skladatelji kao što su Johanna Doderer i Gabriele Proy posvetili su svoje skladbe Duo Arcord. Od baroka do nove glazbe, skladbe u izvedbi Ane Topalović i Nikole Djorica dobivaju novi zvuk, osvježavajući i samouvjereni.

PETAK | 10. STUDENOGA

21:00 | Kristalna dvorana Hotela Kvarner

HRVATSKI GUDAČKI KVARTET:

Martin Draušnik, violina
Alina Gubajdullina, violina
Aleksandar Jakopanec, viola
Zita Varga, violončelo

VID VELJAK, violončelo

MIA ELEZOVIĆ, klavir

ANA BATINICA, flauta

BRUNO PHILIPP, klarinet

Manuela Kerer: *Oblio risonante*, za ansambl

Krešimir Seletković: *Sjene*, za klavirski trio

Georg Friedrich Haas: 5. gudački kvartet

Olga Neuwirth: *Marsyas II*, za flautu, violu, violončelo i klavir

Davor Branimir Vincze: *Finnish pleasantry*, za klavirski trio

Sanja Drakulić: *Zaklinjanja*, za duhačke i gudačke instrumente te klavir

Manuela Kerer (Brixen, Južni Tirol/Italija, 1980.) uvijek je u pokretu i neprestano istražuje nove zvukove, u potrazi za iznenađenjima i izazovima. Uz studij na tirolskom Landeskonservatorijumu (kompozicija i violina), završila je pravo i psihologiju na Sveučilištu u Innsbrucku (na temu *Glazba i demencija*). Daljnji studij doveo ju je do Alessandra Solbiatija u Milano. Svoja je djela pisala za ansamble kao što su Kaleidoskop Berlin, die reihe i Bavarska komorna filharmonija te za izvođače kao što su Julius Berger i Maja Ratkje. Njezina je glazba izvođena na festivalima poput Münchenskog biennala za suvremeno glazbeno kazalište i Wien Modern, kao i u koncertnim dvoranama u Zagrebu, Berlinu i Beču, na Kampnagelu u Hamburgu, u Accademia Filarmonica Romana i Austrijskom kulturnom forumu u New Yorku. Manuela Kerer dobila je brojne nagrade i priznanja, uključujući Austrijsku državnu stipendiju za kompoziciju (2008., 2011.), *Walther von der Vogelweide Preis* (2009.) i Nagradu kritike (2011.). Godine 2009. skladateljica je dobila nagradu Odbora europskih regija kao jedna od sto "mladih nadarenih kreativaca iz cijele Europe" i priznanje Austrijskog ministarstva vanjskih poslova za program naslovljen "Novi austrijski zvuk glazbe". Godine 2015. primila je međunarodnu stipendiju za projekt "Skladatelj u rezidenciji - skladateljice u Frankfurtu". Mnoga djela Manuele Kerer zvučno su zabilježena, a njezin autorski CD *Vrijeme tona* izdao je ORF.

O svojoj skladbi **Oblio risonante** skladateljica je zapisala: „Zaboravljanje je privremeni fenomen koji nije uzrokovan ometanjem ili privremenim gubitkom pamćenja nego stalnim stanjem. Taj je gubitak pamćenja konstanta u životu čovjeka, pri čemu opseg i vremenska komponenta zaborava ovise o različitim čimbenicima poput interesa ili emocionalnosti. Manuela Kerer se preselila u vanjsko i unutarnje uho zaborava, zamišljajući šumove, zvukove i emocionalne doživljaje. Pomiješala je čujno u snimku suptilnih osjeta, lomljivih zvukova, nasilnih promjena. Skladateljica je pritom bila nadahnuta sljedećim konceptima, okrenuo se i transformirao njezin glazbeni jezik u njezinu glavu i bilješke. U klasičnoj mitologiji rijeka Leta igra središnju ulogu u zaboravu. Onaj tko pije iz nje gubi sjećanje na prijelaz u kraljevstvo mrtvih ili na putu prema ponovnom rođenju. Zaboravljanje je povezano s određenim funkcijama memorije. Sigmund Freud je shvatio zaboravljanje kao strategiju obrane uma. Kroz to nesvjesno zaboravljanje će neželjeni, opasni sadržaji biti izbrisani i zamijenjeni. Pravna znanost također priznaje pravo na zaborav. Namjera je spriječiti stalnu dostupnost digitalnih podataka s osobnom referencom. Od Platona je zaboravljanje usko povezano s poviješću filozofije. Platonova teorija znanja i doktrina duše temelje se na središnjem konceptu anamneze, prema kojemu je svako znanje već prisutno u besmrtnoj duši, ali je zaboravljeno pri rođenju. Ljudski um ne stvara nova znanja, već se prisjeća zaboravljenog, latentnog znanja.“

Krešimir Seletković (Slavonski Brod, 1974.) diplomirao je kompoziciju na Muzičkoj akademiji u Zagrebu u razredu prof. Davorina Kempfa. Polazio je ljetne tečajeve u Semmeringu (Austrija), Radziejowicama (Poljska), Darmstadtu (Njemačka), Szombathelyju (Mađarska) i Grožnjanu (Hrvatska). Skladbe su mu izvođene u Hrvatskoj, Italiji, Sloveniji, Rusiji, Kini, Austriji, Kanadi i Nizozemskoj. Zaposlen je na Muzičkoj akademiji u Zagrebu u zvanju redovitog profesora (prodekan za nastavu). Redoviti je član Hrvatskog društva skladatelja, a od 2003. do 2012. godine bio je urednik edicije *ars croatica* Hrvatskog društva skladatelja. Dobitnik je Rektorove nagrade Sveučilišta u Zagrebu (1999.), Nagrade *Boris Papandopulo* Hrvatskog društva skladatelja (2000.), Nagrade za najbolju glazbu za dječju predstavu na 19. SLUK-u (Susret lutkara i lutkarskih kazališta u Osijeku, 2003.), Nagrade *Stjepan Šulek* (2004.), Nagrade *Josip Štolcer Slavenski* (2009.) te nekoliko diskografskih nagrada *Porin*. Skladbe su mu izvođene u Hrvatskoj (Muzički biennale Zagreb, Međunarodna glazbena tribina u Opatiji i Puli, Osorske glazbene večeri, Dani hrvatske glazbe itd.), Italiji (Udine), Austriji (Semmering, Graz) i Rusiji (Moskovska jesen, 2007). Godine 2000. njegova skladba *Minimo* izvedena je na Svjetskim danima glazbe u Luksemburgu. Balet *Air*, praizveden na 26. MBZ-u, za koji je Seletković skladao glazbu, proglašen je najboljom baletnom predstavom u cjelini za 2011. godinu (Nagrada hrvatskog glumišta). Umjetnički je ravnatelj Muzičkog biennala Zagreb.

Sjena • nejasni obrisi, konture kakvog lika ili tijela
(Rječnik hrvatskog jezika – Vladimir Anić)

„Kompozicija **Sjene** za violinu, violončelo i klavir sastoji se od sedam kraćih međusobno povezanih stavaka. Postavljeni su kontrastno i povremeno se mogu doživjeti kao iz konteksta istrgnuti doživljaj. Kao što i sama sjena može biti nejasna, tako se i njen prikaz može s obzirom na izvor (svjetlosti ili zvuka) mijenjati i u potpunosti deformirati tvoreći pritom nove oblike. Kompozicija je nastala na poticaj Trija Orlando.“ (Krešimir Seletković)

Georg Friedrich Haas (Graz, 1953.) od najranijeg je djetinjstva, provedenog u blizini granice sa Švicarskom, bio snažno privučen prirodom, istodobno je smatrajući mračnom

silom. Kao važnu odrednicu u svom umjetničkom razvoju ističe kako se uvijek osjećao kao *outsider*, budući da nikad nije naučio lokalni dijalekt, a uz to je bio protestant u pretežno katoličkom društvu. Glazbu je učio u rodnom Grazu kod Göste Neuwirtha i Ivana Eröda, a potom je studirao na Visokoj školi za glazbu u Beču kod Friedricha Cerhe koji ga je 2007. godine predložio za Veliku austrijsku državnu nagradu, kojom je potom i ovjenčan. Dotad je Haasov umjetnički put bio trnovit, obilježen pesimizmom i neuspjesima, što se odrazilo i na njegov skladateljski opus. Georg Friedrich Haas međunarodno je cijenjen kao iznimno osjetljiv i maštovit istraživač unutarnjeg svijeta zvuka. U većini svojih skladbi on koristi mikrotonalitetnost, o čemu je održao čitav niz predavanja i tečajeva u različitim zemljama. U svakom novom djelu Haas ulazi u neistraženi prostor, no njegova je glazba čvrsto ukorijenjena u tradiciji. Smion i inovativan, skladatelj naglašene imaginacije, Haas s osobitim osjećajem za društvenu odgovornost pristupa stvaralačkom procesu, zbog čega pripada u krug vodećih europskih suvremenih skladatelja. Nakon rada na Muzičkoj akademiji u Baselu, od 2013. predaje na Sveučilištu Columbia. Među nagradama koje je osvojio ističu se Nagrada za najbolju skladbu Simfonijskog orkestra SWR 2010., Nagrada za glazbu Grada Beča 2012. i Nagrada za glazbu Grada Salzburga 2013.

O svome **5. gudačkom kvartetu** iz 2007. godine skladatelj je zapisao:

„Polazna točka za sastav *Gudačkog kvarteta br. 5* bio je pokušaj da se pojedini događaji međusobno kombiniraju tako gusto da bi se uklopili u jedinstvenu cjelinu, u kojoj se pojedinačni doprinosi svakog instrumenta otapa. No vrlo brzo tijekom procesa skladanja počeo sam razvijati želju da se ovaj homogeni zvuk ponovno razloži razdvajanjem instrumenata u prostoru. (Već sam isprobao ovo razdvajanje u 3. gudačkom kvartetu, iako je u ovom slučaju to zbog glazbene komunikacije - jer se cijela skladba svira u potpunom mraku.) Slični se materijal može čuti s različitih pozicija u prostoru. Slušatelji se nalaze unutar zvuka: unutar akorda, koji su u nekim slučajevima proizvedeni samo položajem gudala na žicama; unutar namjerno stvorenih fenomena udara, vibrirajuće zvučnosti i virtuosnih dijelova.“

Austrijska skladateljica s bečkom adresom, **Olga Neuwirth** (Graz, 1968.), studirala je kompoziciju i teoriju glazbe u San Franciscu, a potom u Beču kod Ericha Urbannera. Paralelno je studirala na Institutu za elektroakustiku. Značajan trag na njezino stvaralaštvo ostavili su Adriana Hölszky, Tristan Murail i Luigi Nono. Godine 1998. održana su dva koncerta s njenim djelima u sklopu ciklusa *Next Generation* na Salzburškim svečanim igrama, a 2002. bila je rezidencijalna skladateljica na Festivalu u Luzernu. Njezina glazba odražava zadivljujuću raznolikost zvukovnih uzoraka koji slušatelja vode kroz labirint neprekidne metamorfoze. Olga Neuwirth u svojim djelima, često nadahnutim angloameričkom kulturom, dekonstruira jezik i ostalo svakodnevno zvukovlje s ciljem pronalaska novih glazbenih konteksta za poznate akustičke elemente. Njezin raznovrsni opus, u kojem važno mjesto zauzimaju i scenska te filmska glazba, redovito se izvodi diljem Europe i SAD-a. Surađivala je na dvije radio-drame i tri opere s glasovitom književnicom, nobelovkom Elfriede Jelinek. Godine 2006. izabrana je u članstvo Akademije umjetnosti u Berlinu, a za svoje stvaralaštvo nagrađena je brojnim uglednim priznanjima, među kojima i Nagradom za glazbu *Louis Spohr* i Velikom državnom nagradom Republike Austrije.

Skladbu ***Marsyas*** napisala je Olga Neuwirth 2003. i 2004. godine za klavir solo. Klavirsku skladbu, nadahnutu instalacijom Anisha Kapoora u *Tate Modern* u Londonu, slijedilo je sestrinsko ostvarenje za kvartet, ***Marsyas II***. Djelo je praižvedeno na festivalu Spannungen 2005. te odražava aspekte ekstatičnog i senzualnog, stranog i brutalnog, mijenjajući perspektivu poput skulpture.

Davor Branimir Vincze je međunarodno djelujući, višestruko nagrađivan i svestran skladatelj. Uzevši u obzir da je prije glazbene karijere završio medicinu, ne čudi što su njegova djela zanimljiv spoj glazbe, prirodnih i socijalnih fenomena, matematičkih krivulja, algoritama i elektronike. Studij kompozicije završio je u Grazu i Stuttgartu, nakon čega se specijalizirao za elektroničku glazbu na *IRCAM-u* u Parizu. Njegove su skladbe izvodili ansambli Modern, Recherche, Intercontemporain, Klangforum, Talea, Gudački orkestar Slovenske filharmonije i drugi i to na festivalima kao što su *Présences*, *Impuls*, *MATA*, *Manifeste*, Muzički biennale Zagreb i ostali. 2014. je u Hrvatskoj pokrenuo Festival za suvremenu glazbu *Novalis*. Trenutno radi na doktoratu iz kompozicije na Sveučilištu Stanford (SAD) u klasi Briana Ferneyhougha. "Fasciniran sam načinom na koji suvremeni mediji utječu na naše promišljanje i percepciju okoline! Kako zapravo gradimo sliku naše stvarnosti, kada se ona bazira na mnoštvu plitkih, često besmislenih, virtualnih informacija? Smatram da nominalni pluralizam društva u kojem živimo, iako bi trebao biti oslobađajući, zapravo pogoduje krizi identiteta, prikrivanju osjećaja i osobnog mišljenja, jer se potencira nesrazmjer između nepregledne količine podataka i nedostatnog vremena za njihovo usvajanje. Taj nesrazmjer dodatno pogoduje odsustvu kritičkog promišljanja, neophodnog za izgradnju vlastitih stavova. Kako onda pokazati, objasniti i izreći što želimo, kada često ni sami ne znamo što da mislimo!?" (Davor Branimir Vincze)

O svojoj skladbi Vincze je zapisao: „*Finnish pleasantry* (hrv. *Finska dosjetka*) inspirirana je radom njemačko-finske autorice Salle Kuhmo koja u svojim radovima spaja sjećanja na rodnu Finsku u jukstapoziciji s konzumerskim društvom u kojem živi. Kombinacije bijele, sive i pokoje kričave boje, motivi finških kućica, jelenjih rogova, kao i korištenje otpada, vrećica i sl. maštovito su inkorporirane u njezinim slikama. Ova skladba reflektira skladateljevo viđenje Finske u kojoj do trenutka pisanja skladbe nikad nije bio, kroz imaginaciju potaknutu djelima Salle Kuhmo. Tri stavka skladbe kao triptih oslikavaju finsku noć, sumrak i dan.“

Pijanistica i skladateljica **Sanja Drakulić**, završila je studij klavira na Muzičkoj akademiji u Zagrebu, a usavršavala se u Nici, Weimaru, Parizu i Moskvi. Kompoziciju je studirala na École Normale de Musique A. Cortot u Parizu, *Hochschule für Musik und Darstellende Kunst* u Beču, na zagrebačkoj Muzičkoj akademiji, a od 1987. na Moskovskom državnom konzervatoriju Čajkovski, gdje je magistrirala (1992.) i doktorirala (1994.) te studirala muzikologiju i orgulje. Dvije godine bila je asistentica iz Kompozicije na istom konzervatoriju. Na Sveruskom natjecanju mladih kompozitora u Moskvi (1993.) osvojila je Grand Prix s kompozicijom *Pet intermezze* za klavir solo. Dobitnica je Jeljcinove Predsjednikove stipendije za skladatelje i brojnih nagrada za skladbe u Hrvatskoj. Članica je Hrvatskog, Ruskog i Britanskog društva skladatelja. Redovita je profesorica na Odsjeku za glazbenu umjetnost Umjetničke akademije u Osijeku. Održava međunarodne tečajeve i seminare iz kompozicije i teorije glazbe. Bila je voditeljica Međunarodne glazbene tribine u Puli. Njezina djela (više od 100) izvode poznati solisti, ansambli i orkestri širom svijeta, a i sama izvodi svoje klavirske skladbe.

„**Zaklinjanja**, muzika za duhačke i gudačke instrumente te klavir, napisana je 1993. godine, kada je i izvedena na 17. MBZ-u. *Zaklinjanja* nastavljaju smjer komorne glazbe za razne izvođačke sastave, s izraženom ulogom instrumenata s tipkama i udaraljki, koji se plodonosno razvijao u 20. stoljeću u stvaralaštvu Stravinskog, Bartóka i Lutosławskog. U muzici Sanje Drakulić taj komorni žanr našao je novi zvuk. Filigranska razrada detalja, najzamršenije kombinacije raznih tipova faktura te raširena uporaba polifonije protkani su magijom poganskih prizora i improvizacijskom slobodom izlaganja.“ (dr. sc. Larisa Loginova)

Svirajući zajedno u raznim sastavima još od studija na Muzičkoj akademiji u Zagrebu, članovi **Hrvatskog gudačkog kvarteta** odlučili su spojiti snage i upustiti se u jednu od najljepših i najzahtjevnijih disciplina u ozbiljnoj glazbi – gudačkom kvartetu. Ovi vrsni mladi umjetnici članovi su eminentnih orkestara i ansambala te dobitnici brojnih nagrada i priznanja u domovini i inozemstvu. Dosad su ostvarili nekoliko koncerata diljem Hrvatske, među kojima je najznačajniji bio u Hrvatskom glazbenom zavodu u Zagrebu i na MAG festivalu komorne glazbe u Splitu. Hrvatski gudački kvartet se 2013. usavršavao na međunarodnom komornom majstorskom tečaju u Weikersheimu, Njemačka, kod uglednih pedagoga kao što su članovi kvarteta Vogler i Alban Berg. Godine 2014. osvojio je Nagradu 47. Tribine *Darko Lukić*. Uz pijanista Aljošu Jurinića, Kvartet je nastupio na 33. Zagrebačkim ljetnim večerima te održao koncert na 54. Glazbenim večerima u sv. Donatu.

Martin Draušnik, str. 11.

Alina Gubajdullina, str. 22.

Aleksandar Jakopanec, str. 24.

Zita Varga (Čakovec, 1989.) počela je učiti violončelo sa šest godina u Glazbenoj školi u Varaždinu kod prof. Darija Milkovića. Diplomirala je na Muzičkoj akademiji u Zagrebu u klasi Valtera Dešpalja, nakon čega nastavlja studij kod prof. Reinharda Latzka na Bečkoj akademiji, gdje je 2013. godine magistrirala s odličnim uspjehom. Tijekom studija u Beču, kao najboljoj studentici gudačkog odjela, dodijeljena joj je stipendija *Josef Windisch*. Bila je i stipendistica zaklade *Musik und Jugend* iz Liechtensteina. Usavršavala se na majstorskim tečajevima kod Ralpa Kirshbauma, Fransa Helmersona, Heinricha Schiffa i Annera Bylsme. Laureatkinja je brojnih međunarodnih natjecanja kao što su *Concertino Praga* i *David Popper*, a 2007. godine osvojila je 2. nagradu na Međunarodnom violončelističkom natjecanju *Johannes Brahms* te posebnu nagradu – recital na Festivalu *Sommets Musicaux de Gstaad* u Ženevi. Osim u Hrvatskoj, solistički je koncertirala i u Austriji, Švicarskoj, Sloveniji, Češkoj, Liechtensteinu, Njemačkoj, Francuskoj, Danskoj, Nizozemskoj, Italiji i Rusiji, a kao solistica predstavila se i uz Filharmonijski orkestar Sjevernočeskog radija, Zagrebačku filharmoniju, Simfonijski orkestar HRT-a, Zagrebačke soliste, Hrvatski komorni orkestar te Varaždinski komorni orkestar. Predstavljala je Hrvatsku na koncertima koje u Moskvi organizira Zaklada Vladimira Spivakova. Na međunarodnom festivalu *Holland Music Sessions* 2008. godine bila je jedna od izabranih mladih glazbenika koji su se predstavljali nizom koncerata pod nazivom *New Masters on Tour*. Često nastupa sa sestrom, pijanisticom Nadiom, a duo je i dobitnik Nagrade *Darko Lukić* te Nagrade Koncertne dvorane *Vatroslav Lisinski*.

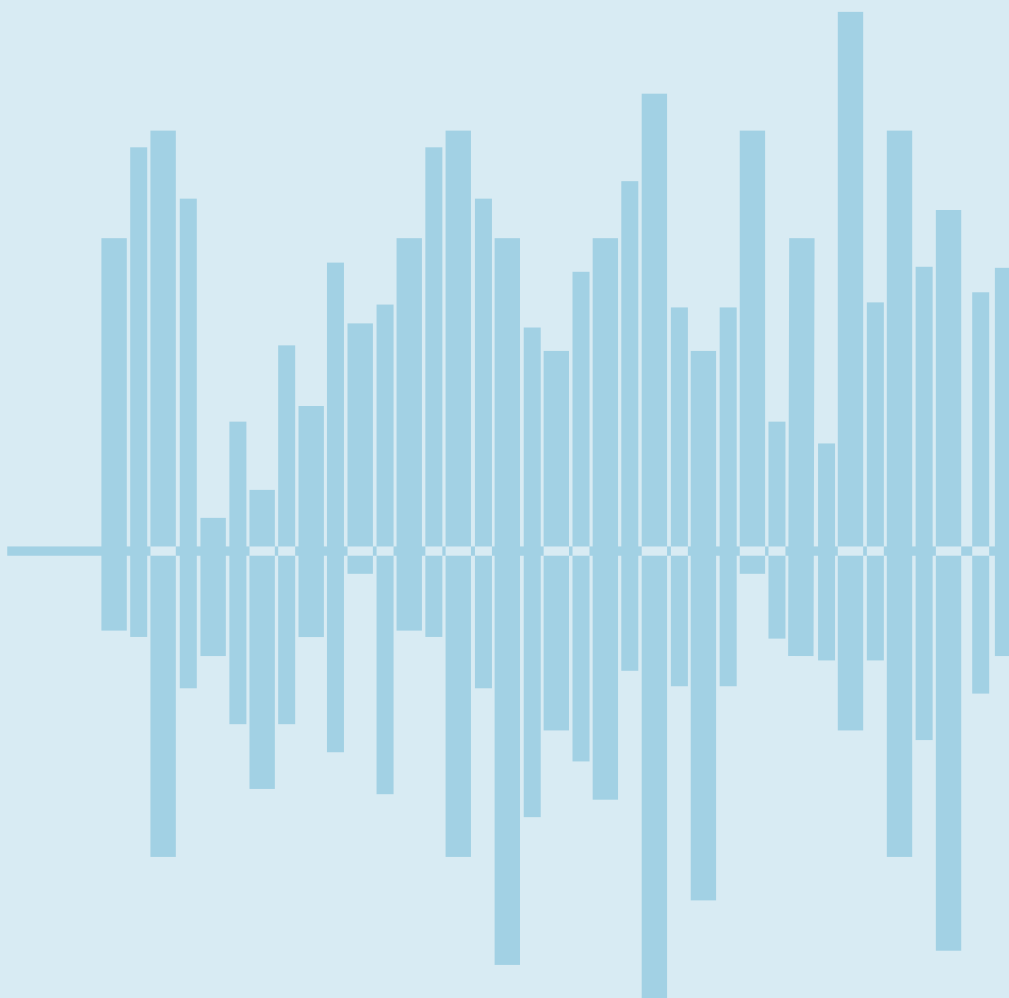
Mia Elezović diplomirala je i magistrirala klavir na Muzičkoj akademiji u Zagrebu u razredu Zvezdane Bašić. Studij je nastavila na Visokoj školi za glazbu u Beču te na Visokoj školi za glazbu u Frankfurtu u razredu Herberta Seidela. Na poziv japanske vlade 2004/2005. godine boravila je na Sveučilištu Showa u Kawasakiju u sklopu istraživačkog rada na temu suvremenih japanskih skladatelja za klavir. Godine 2009. magistrirala je u programu *Contemporary Performance* na Manhattan School of Music u New Yorku. Uspješno je nastupala na međunarodnim pijanističkim natjecanjima i primila različite nagrade za uspješno umjetničko djelovanje. Surađivala je s brojnim orkestrima i komornim sastavima u Europi, Japanu i Americi te umjetnicima i dirigentima (K. Ono,

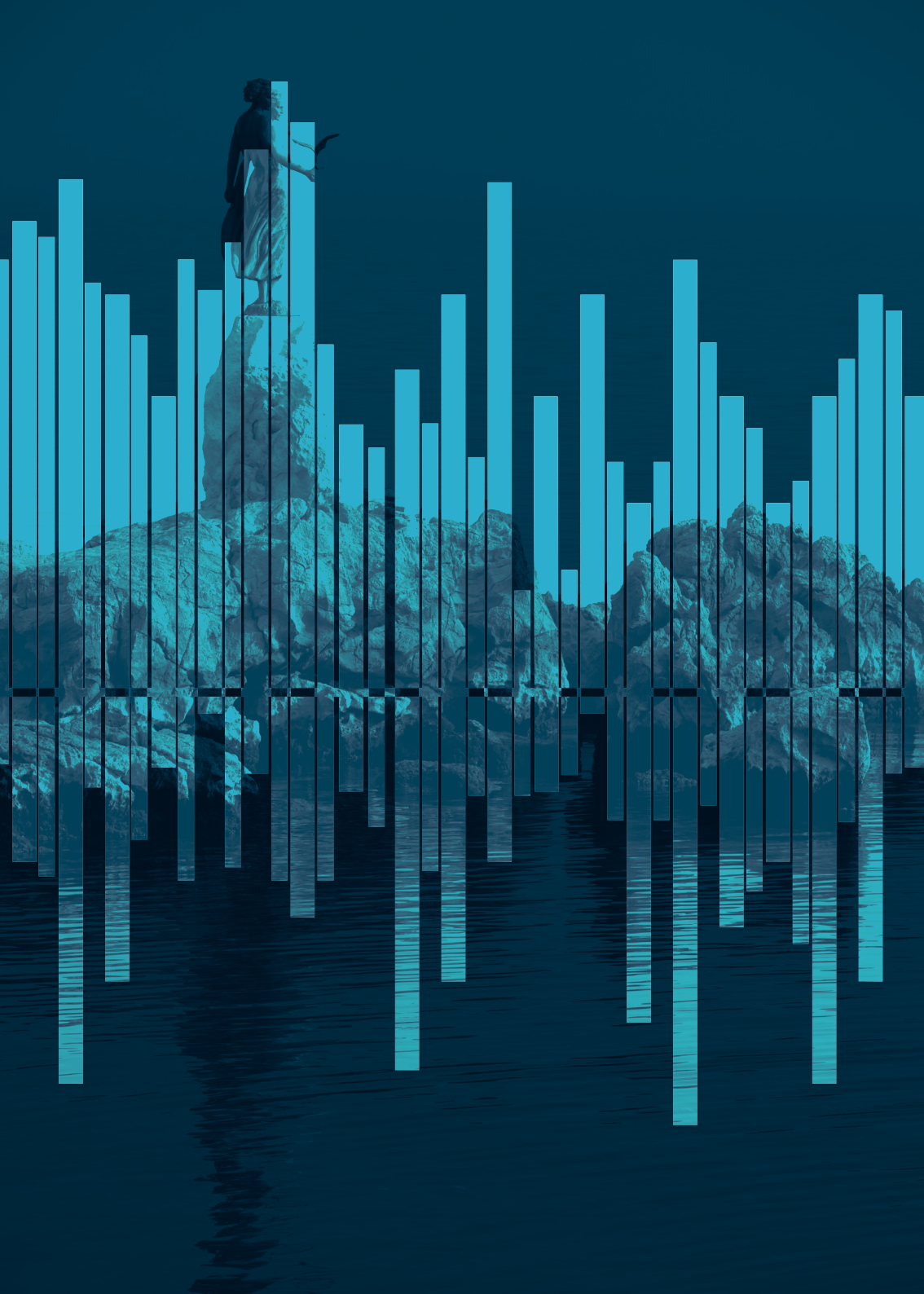
P. Dešpalj, P. Rophé, A. Kalajdžić, P. Škerjanc, Z. Srzić i dr.). Bila je članica mnogih ansambala za suvremenu glazbu poput Španjolskog nacionalnog ansambala za suvremenu glazbu u Madridu, ECCE ansambala, Le Train Bleu u New Yorku i Cantus Ansambala u Zagrebu. Bila je gošća radijskih i TV programa u Hrvatskoj i Njemačkoj te mnogih domaćih i inozemnih glazbenih festivala. Djelovala je na brojnim inozemnim i domaćim glazbenim učilištima (npr. Kyoto University for Music and Arts, Manhattan School of Music, Umjetnička akademija u Splitu) a od 2010. predaje na Conservatoire Royal de Liège u Belgiji i od 2016. na Umjetničkoj akademiji u Osijeku.

Ana Batinica, str. 23.

Bruno Philipp, str. 23.

Vid Veljak (Rijeka, 1996.) potječe iz obitelji glazbenika. Kao trogodišnjak dobiva prvu poduku iz violončela od prof. Tatjane Skljarenko, a nakon toga uči kod prof. Maura Šestana na Glazbenoj školi Ivana Matetića Ronjgova u Rijeci. 2011. godine, kao posebno nadareni četrnaestogodišnjak, primljen je u klasu prof. Valtera Dešpalja na Muzičkoj akademiji u Zagrebu, gdje je nedavno diplomirao. Paralelno se usavršavao kod Jensa Petera Maintza na Međunarodnoj muzičkoj akademiji Kneževine Liechtenstein te sudjelovao na majstorskim tečajevima eminentnih violončelističkih pedagoga kao što su Monika Leskovar, Giovanni Sollima, Enrico Bronzi, Laszlo Fenyö, Miklós Perényi, Gustavo Tavares, Enrico Bronzi, Michael Flaxman i drugi. Pobjednik je brojnih natjecanja, među kojima su i međunarodna natjecanja *Antonio Janigro* u Poreču te *Daleki akordi* u Splitu, a 2015. godine bio je finalist uglednog violončelističkog natjecanja *Guilhermina Suggia* (Porto, Portugal). Kao solist nastupao je uz pratnju Stuttgartskog komornog orkestra, Zagrebačkih solista, Riječkog komornog orkestra, Simfonijskog orkestra HRT-a, Zagrebačke filharmonije i Dubrovačkog simfonijskog orkestra. Solistički i u komornim sastavima nastupao je u Italiji, Sloveniji, Austriji, Liechtensteinu, Francuskoj, Njemačkoj, Švicarskoj, Švedskoj, Portugalu i Narodnoj Republici Kini. Godine 2016. dodijeljena mu je Dekanova nagrada.

subota | 11. studenoga

10:00 | Kulturni dom Zora

Radionica: Druga strana mikrofona

Voditelji: Božidar Pandurić i Alan Šnajder

11:30 | Kulturni dom Zora

Okrugli stol: Rađanje publike iz duha glazbe? Otvoreni razgovor o odnosu glazbe, publike, kulturne i obrazovne politike.

Sudjeluju: Naima Balić, Josip Nalis, Jelka Vukobratović, Bojan Gagić

Moderatorica: Branimira Lazarin

15:00 | Kulturni dom Zora

Plenum mladih skladatelja sekcije klasične glazbe HDS-a

17:00 | Kristalna dvorana Hotela Kvarner

Cantus Ansambl; Berislav Šipuš, dirigent; Vid Veljak, violončelo

Viktorija Čop, Marko Markuš, Josip Magdić, Tomislav Oliver, Alexandra Karastoyanova-Hermentin, Boris Jakopović*

20:30 | Kristalna dvorana Hotela Kvarner

Razgovor sa skladateljem: Bernd Richard Deutsch

21:00 | Kristalna dvorana Hotela Kvarner

Zeitfluss ansambl; Edo Mičić, dirigent

Yulan Yu, Antonis Rouvelas*, Peter Lackner*, Margareta Ferek-Petrić*, Luigi Nono, Bernd Richard Deutsch*

SUBOTA | 11. STUDENOGA**10:00 | Kulturni dom Zora****RADIONICA: Druga strana mikrofona**

Voditelji: **Božidar Pandurić**, dipl. ing., tonmajstor na HRT-u
Alan Šnajder, vlasnik „Studija 45“

Tehničke mogućnosti današnje tonske tehnike i računala daju fantastične alate za obradu zvuka i nikada kao danas glazbenicima nije bilo moguće iskazati svoju kreativnost na raznovrsniji, lakši i brži način. Ipak, neke stvari je još uvijek nemoguće napraviti. Gotovo svakom tonskom snimatelju ili tonmajstoru mnogo su puta u karijeri tijekom snimanja izvođači ili producenti rekli rečenicu „To će se ispraviti u montaži (ili miksu)“. Međutim, poslije se pokazalo da tome nije uvijek tako. Voditelji radionice će pokušati objasniti kako da, uz dobru pripremu prije i tijekom snimanja, iznenađenja bude što manje, a što se može očekivati od naknadne montaže i miksa. Podijelit će osnovna znanja o procesu i tehnici tonskog snimanja glazbe, te dati praktične savjete kako napraviti što bolju snimku uz minimalan stres i na zadovoljstvo svih uključenih u taj proces. Govorit će se o mnogim malim i velikim problemima na koje se može naići tijekom snimanja, a na koje vjerojatno nikada niste niti pomislili. Glazbenici će saznati zašto je važna ispravna pozicija instrumenta u prostoru ili u odnosu na mikrofonski sistem, a dirigenti i producenti koliko je važan izbor dobre lokacije za snimanje, te balansiranost izvođača. Bit će tu malo teorije, a puno praktičnih primjera s prijašnjih snimanja gdje će se moći čuti razlike u različitim načinima snimanja, te intervencijama tijekom naknadne montaže i miksa. Cilj je ove radionice da se dobije bolji uvid u to što rade ljudi koji se nalaze s „druge strane mikrofona“ i na koji način mogu pomoći glazbenicima u njihovom poslu i stvaranju. A i obrnuto.

Božidar Pandurić i Alan Šnajder

SUBOTA | 11. STUDENOGA

11:30 | Kulturni dom Zora

OKRUGLI STOL: Rađanje publike iz duha glazbe? Otvoreni razgovor o odnosu glazbe, publike, kulturne i obrazovne politike

Moderatorica:

Branimira Lazarin, glazbena kritičarka

Sudjeluju:

Naima Balić, Jelka Vukobratović, Josip Nalis, Bojan Gagić

Jedna od važnijih agenda kulturnih politika EU jest "problem razvoja publike", zbog čega su EU fondovi i programi posljednjih godina oblikovali natječaje za bespovratna sredstva za kulturnu proizvodnju. Iz sredstava proračuna našeg Ministarstva kulture upravo je pokrenut i prvi javni natječaj za programe koji potiču razvoj publike. Naveliko se govori o trendu "problema publike" u Europi, pa ćemo taj tematski trend pokušati raširiti kroz registre glazbeničkih struka.

Ima li domaća muzičarska i muzička scena problem publike? Što/tko čini publiku i kako se ona stvara? Ili se, po historijskom iskustvu domaćih generacija nasuprot prevladavajućoj agendi EU politika, publika isključivo formira i stječe u obrazovnom procesu? Kako kod nas korespondira glazbena pedagogija – od najniže do najviše sfere – s takozvanom "gotovom" muzičkom strukom i scenom? Što podrazumijeva "razvoj publike" u muzičkim okvirima, ako to nije kulturni menadžment? Kakav je dojam reprezentacije takozvanih ozbiljnih muzičara u medijima i drugim strukama: je li to posljedica ili uzrok koncertne sezone i tipizirane publike? Kakve veze ima publika s cijenom rada u glazbi? I obrnuto, kakve veze ima cijena rada u glazbi s publikom? Možda je, ipak, čitava tema naprosto šuplja i šminkerska, čime se gubi dragocjeno vrijeme u ime važnijih problema?

Mišljenje o ovim komplementarnim pitanjima u razgovoru s publikom iznijet će Naima Balić, Jelka Vukobratović, Josip Nalis, Bojan Gagić, a moderirat će ga Branimira Lazarin.

SUBOTA | 11. STUDENOGA**15:00 | Kulturni dom Zora****PLENUM MLADIH SKLADATELJA SEKCIJE KLASIČNE
GLAZBE HDS-A****Voditelj: Tomislav Oliver**

Plenum mladih skladatelja Hrvatskog društva skladatelja inicirao je krajem 2016. godine, tada novi član Predsjedništva Tibor Szirovicza u suradnji s Glavnim tajnikom Antunom Tomislavom Šabanom. Cilj Plenuma bio je motivirati mlađu generaciju skladatelja, od kojih su neki i sami redovni članovi Društva, da svojim prijedlozima i projektima doprinesu radu Društva uz financijsku i infrastrukturnu potporu istog. Na prvom Plenumu sudjelovalo je petnaestak skladatelja mlađe generacije. Drugi Plenum će se održati na Glazbenoj Tribini u Opatiji 2017. s ciljem da se inicijativa nastavi i proširi na što veći broj mladih umjetnika kako bi se neke od ideja i realizirale u bliskoj budućnosti.

Hrvatsko društvo skladatelja primjer je jedne od najuspješnijih skladateljskih organizacija među zemljama Europske unije, između ostalog, zbog brige o mladim skladateljima kroz raznovrsne potpore, stipendije i inicijative. Uz mlade skladatelje u fokusu, želja nam je da se ovogodišnjem Plenumu pridruže svi posjetitelji Tribine koji svojim konstruktivnim idejama žele doprinijeti radu Hrvatskog društva skladatelja, a posebice najmlađim članovima Društva i onima koji će to tek postati.

Tibor Szirovicza

SUBOTA | 11. STUDENOGA**17:00 | Kristalna dvorana Hotela Kvarner****CANTUS ANSAMBL****BERISLAV ŠIPUŠ, dirigent****VID VELJAK, violončelo****Cantus Ansambl**

Ana Batinica – flauta

Daniela Jurišić – oboa

Danijel Martinović, Bruno Philipp – klarineti

Gordan Tudor – saksofon

Bánk Harkay – rog

Istvan Matay – fagot

Vedran Kocelj – truba

Mario Šincek – trombon

Marko Mihajlović, Hrvoje Sekovanić, Nicolas Sinković – udaraljke

Mirjana Krišković – harfa

Srebrenka Poljak – klavir

Ivan Novinc, Sergii Vilchynskyi, Urban Jerman, Alina Gubajdullina – violine

Tvrтко Pavlin, Aleksandar Jakopanec – viole

Jasen Chelfi, Zita Varga – violončela

Nikša Bobetko – kontrabas

Viktorija Čop: *Taba*, za flautu, klarinet, violinu, violu, violončelo, klavir, harfu i udaraljke**Marko Markuš:** *Allotropes*, za 13 glazbenika – praizvedba**Josip Magdić:** *Cantus „Ogulini Magae“*, za komorni orkestar**Tomislav Oliver:** *Asterion* za violončelo i ansambl**Alexandra Karastoyanova-Hermentin:** *Galechri* za ansambl**Boris Jakopović:** *NODI*, za komorni orkestar

Koncert se održava u suradnji s Austrijskim društvom za suvremenu glazbu (ÖGZM) i Austrijskim kulturnim forumom Zagreb, u okviru programa Hrvatsko-austrijske godine kulture 2017.

Viktorija Čop (Zagreb, 1979.) studij kompozicije završila je 2003. godine na Muzičkoj akademiji u Zagrebu u klasi prof. Željka Brkanovića. Poslijediplomski magisterijski studij iz kompozicije na *Hogeschool voor de Kunsten* u Utrechtu završila je 2005. godine uz Huygens stipendiju koju dodjeljuje *Nuffic* – nizozemska organizacija za međunarodnu suradnju u visokom školstvu. Za svoj umjetnički rad primila je više nagrada i priznanja među kojima su 3. nagrada za skladbe *Out of Mind* za solo flautu i *Per quattro mani* za bas klarinet i klavir – Reichenau, Austrija (2001.), Rektorova nagrada za orkestralnu skladbu *Sjene potonulih boja* (2003.), Nagrada Fonda *Stjepan Šulek* za skladateljsko djelo u 2007. godini, za orkestralnu skladbu *Adieu* te Nagrada Fonda *Rudolf i Margita Matz* (2010.). U dvorani Hrvatskog glazbenog zavoda u Zagrebu održan je 2008. godine njezin autorski koncert, a u 2012. godini izdan autorski nosač zvuka *Musical moments*, nominiran za diskografsku nagradu *Porin* u kategoriji klasične glazbe *Najbolji album godine*. Njezin opus čine brojne skladbe za orkestar, komorne ansamble i sastave te elektroniku. Njezine skladbe izvode brojni solisti i ansambli. Svojim kompozicijama prisutna je, kako u Hrvatskoj na najznačajnijim glazbenim festivalima (Muzički biennale Zagreb, Glazbena tribina u Opatiji), tako i u inozemstvu (Austrija, Bugarska, Francuska, Portugal, Nizozemska, Kanada, SAD, Japan, Island). Na natječaju ISCM-a 2015. godine njezina skladba *Makapaka* za klavir izabrana je za hrvatsku predstavnicu na festivalu Svjetski dani glazbe 2016. u Tongyeongu u Južnoj Koreji. Uz skladanje, posljednjih je godina bila angažirana i kao glazbena voditeljica televizijskih snimanja koncerata klasične glazbe za HRT te suradnica-notografinja, urednica i redaktorica u notnom izdavaštvu. Nakon članstva u Hrvatskoj zajednici slobodnih umjetnika bavi se i pedagoškim radom; u početku kao asistentica na Umjetničkoj akademiji u Osijeku (Sveučilište J. J. Strossmayera), a od 2010. kao docentica na Institutu za crkvenu glazbu *Albe Vidaković* Katoličkog bogoslovnog fakulteta Sveučilišta u Zagrebu.

O skladbi **Taba** (2015.), koju je 25. travnja 2015. na Muzičkom biennalu Zagreb praisvela Grupa za suvremenu glazbu Lisabon, Viktorija Čop piše: "*Taba* – naziv za igru (slagalicu) drvenim igračkama. Paran broj igrača iz zatvorene torbe (bez gledanja, 'naslijepo') bira/trazi/prepoznaje te, naposljetku, slaže dijelove nekog geometrijskog tijela kako bi ih spojio u odgovarajuću cjelinu. Nadmetanje je zanimljivije jer je vrijeme ograničeno, mogućnosti početaka su brojne, oblika je mnogo, a prema 'pisanom pravilu' dijelovi oblika moraju međusobno odgovarati čak i prema boji. (Igru, međutim, mogu ('smiju') igrati igrači različite dobi (4-99), pa se postavlja pitanje: što ako ne igramo prema 'pisanim pravilima'?)... Za vrijeme pisanja ove skladbe zamjećujem neke sličnosti između ove zanimljive i uzbudljive igre te tijeka procesa skladanja."

Marko Markuš (Karlovac, 1990.) 2008. godine upisuje studij kompozicije na Sveučilištu za glazbu i izvedbenu umjetnost u Beču, u klasi Axela Seidelmana, a potom Michaela Obsta i Michaela Jarrella. Od 2012. godine studira i medijsku kompoziciju te primijenjenu glazbu u klasi Reinharda Kargera, a oba smjera završava 2015., odn. 2016. godine s pohvalom. Markuš je dosad primio nekoliko nagrada i stipendija, pri čemu valja spomenuti Počasnu nagradu Sveučilišta za glazbu u Beču te poticaje Grada Beča i Vlade Republike Austrije. Sudjelovao je u međunarodnim programima za mlade skladatelje, primjerice *Roche Continents* u Salzburgu i *Next Generation* u Donaueschingenu. Ove se godine njegova djela izvode na nekoliko renomiranih festivala: skladbu *Nebula* za veliki orkestar praisveo je *Tonkünstler-Orchester NÖ* krajem kolovoza na *Grafenegg-festivalu*, a bit će izvedena i u prosincu 2017., u sklopu završnog koncerta festivala *Wien Modern* u ORF Radiokulturhausu. *Allotropes* za 13 glazbenika izvodi Cantus Ansambl u Opatiji i Beču. Sredinom veljače iduće godine održat će se koncert u bečkoj Alte Schmiede, na kojem će se uz Markuša kao organizatora, izvoditi djela još četiriju mladih hrvatskih

skladatelja/skladateljica (Ferek-Petrić, Ivičević, Janjanin, Vincze). Osim stvaralačkog rada, trenutno predaje Povijest stila instrumentacije na Sveučilištu za glazbu u Beču te privatno podučava harmoniju, solfeggio i analizu. Markuševa se djela temelje uglavnom na intuiciji u okviru zadanih ograničenja. Glazbeni oblik pritom nije unaprijed određen, već organski proizlazi iz sadržaja. Harmonija i motivski rad igraju važnu ulogu. Njegovi su noviji radovi inspirirani izvanglazbenim umjetničkim radovima, kao i različitim prirodnim fenomenima.

„Ideja najnovijeg djela *Allotropes* (2017.) za 13 glazbenika, kao što već naslov sugerira, zasniva se na alotropiji, pojavi da se isti element javlja u više strukturnih oblika, što znači da su zbog različitih veza svojstva potpuno različita. Preuzeo sam jednu od svojih melodijskih skica, raščlanio je u procesu stvaranja u kratke motive i fraze te postepeno izmijenio do neprepoznatljivosti. Nastalu kompoziciju i njen izvorni materijal tako sam nazvao svojevrsnim alotropima. Jedan je osnovni motiv i jedna osnovna harmonija koji određuju strukturu i provlače se kroz djelo u različitim oblicima, odstupajući više ili manje od izvornog materijala.“ (Marko Markuš)

Rad na skladbi *Allotropes* Marka Markuša stipendirala je Vlada Republike Austrije (Bundeskanzleramt Österreich).

Josip Magdić (Ogulin, 1937.) diplomirao je i magistrirao kompoziciju na Akademiji za glasbo u Ljubljani, u klasi Lucijana Marije Škerjanca te diplomirao dirigiranje u klasi Danila Švara. Od 1960. do 1963. privatno je učio orgulje kod Pavla Rančigaja. Od 1967.–1970. bio je nastavnik i ravnatelj Glazbene škole u Bjelovaru, a od 1970. do 1995. predavao je teorijske predmete i kompoziciju na Muzičkoj akademiji u Sarajevu. U Sarajevu je utemeljio i vodio ansambl za suvremenu glazbu MOMUS (1972.), s kojim je nastupio u Centru Georges Pompidou u Parizu i skupinu Masmantra (1977.), koja je djelovala u uskoj vezi s elektroakustičkom radionicom (EAR). Od 1996. do 2007. bio je redoviti profesor na Odsjeku za glazbenu pedagogiju na Muzičkoj akademiji u Zagrebu. Njegov opsežan skladateljski opus sastoji se od oko 250 orkestralnih, komornih, zbornskih, vokalno-instrumentalnih i elektroničkih skladbi, instalacija i filmske glazbe. Stvaralački rukopis mu je raznovrstan, osobito s obzirom na upotrebu boje zvuka (od klasičnog instrumentarija do elektroakustičkih izvora). Djela su mu izvođena u gotovo svim europskim zemljama, SAD-u, Australiji, Novom Zelandu i Japanu. Često je nastupao solistički, osobito na međunarodnim turnejama, izvođeci vlastite skladbe za orguljama. Dobitnik je niza uglednih nagrada i priznanja u Hrvatskoj i u inozemstvu, između ostalih Prešernove akademske nagrade, Nagrade 9. međunarodnog natječaja elektroakustičke glazbe u Bourgesu 1981., Šestotravanjske nagrade grada Sarajeva, Zlatne plakete na 4. danima duhovne glazbe Hrvatske glazbene mladeži u Splitu 1998. te Nagrade Ministarstva kulture Republike Hrvatske na Natječaju za poticanje hrvatskog glazbenog stvaralaštva 2002. Član je Slovenskog društva skladatelja, Udruženja kompozitora BiH i Hrvatskog društva skladatelja.

Cantus „Ogolini Magae“ za komorni orkestar, op. 183, iz 2001. godine, posvećen je tada svježe utemeljenom Cantus Ansamblu. O njoj je skladatelj zapisao: „Skladba na simboličan način tretira ogulinske vještice koje se svaku večer skupljaju na vrhu Kleka gdje izvode svoje obrede, plesove i coparije, da bi se opet u zoru neopazice razmилile Ogulinom i njegovom okolicom. Nije si teško dozvati u maštu sve ono što si je i naš znameniti *hrvatski Andersen*, Ivana Brlić-Mažuranić, rođena u Ogulinu, dočaravala obilazeći ogulinske bajkovite krajeve. Mnogo se i u susjednim zemljama priča o coprnicama koje plešu na Kleku oko uspavane figure legendarnog junaka Kraljevića Marka čiji se obrisi od glave do pete razabiru jasno i s dalekih planina. Skladba počinje pozivom na okupljanje vještica, što je dočarano ugađanjem instrumenata i ritmiziranjem

Morseovih znakova SOS ili SMS. Nakon uvodnog dijela slijedi uzastopno tucet vještica s imenima 12 mjeseci prikazanih kroz 12 segmenata od kojih je svaki građen u određenom intervalu i posebnoj tehnici. Dakle, od prime, male sekunde itd., sve do dvanaestog intervala – velike septime. Na kraju, u završnoj fugi, sve se dvanaestice ujediniju u ples vještica s kombinacijom svih intervala u dvanaesttonskoj slobodnoj tehnici.“

Tomislav Oliver (Zagreb, 1987.) diplomirao je muzikologiju (2009.), a zatim i kompoziciju kod prof. Marka Ruždjaka (2011.) na Muzičkoj akademiji u Zagrebu. Bio je stipendist Rotary Cluba Zagreb, a 2010. primio je stimulaciju Fonda *Rudolf i Margita Matz* Hrvatskog društva skladatelja, za poticanje stvaralaštva mladih skladatelja. Za skladbu *Obsidienne* za komorni ansambl primio je 2011. godine Rektorovu nagradu Sveučilišta u Zagrebu te 2012. Nagradu HDS-a *Stjepan Šulek*. Laureat je Nagrade Grada Čakovca *Josip Štolcer Slavenski* za 2015. godinu, za plesnu suitu za komorni ansambl *Complex Poetry (In'ei Raisan)*. Autor je skladbi za solističke instrumente, komorne ansamble, instrumente i elektroniku te simfonijski orkestar. Usavršavao se na radionicama Međunarodne ljetne akademije *Prag – Wien – Budapest*, pod vodstvom Nigela Osborna i Michaela Wendeberga (gdje je osvojio nagradu za skladbu *III: Dancers to a Discordant System*) te na skladateljskom seminaru *International Week* u Ljubljani, pod vodstvom Klause Agera i Gyule Feketea. Od 2011. zaposlen je kao asistent na Odsjeku za kompoziciju i glazbenu teoriju Muzičke akademije Sveučilišta u Zagrebu. 2015. upisuje poslijediplomski studij na Mozarteumu u Salzburgu, u razredu Stephana Winklera.

„Nećeš mi vjerovati, Arijadno – reče Tezej. – Minotaur gotovo nije pružio nikakav otpor.“

Jorge Luis Borges

Skladba *Asterión* za violončelo i ansambl je nastala 2016. i posvećena je čelistu Vidu Veljaku. (Tomislav Oliver)

Austrijska skladateljica i pijanistica rusko-bugarskog podrijetla **Alexandra Karastoyanova-Hermentin** (Moskva, 1968.), živi u Beču i Telishu (Bugarska). Godine 2007. njezin su violinski koncert *Mahagony* praisveli David Bowlin i BVCO u Carnegie Hallu. Njezino orkestralno djelo *ANNÄHERUNG*, koju je naručio grad Salzburg, praisveo je Orkestar Mozarteuma iz Salzburga, pod ravnanjem Johannesa Kalitzkog te je predstavljeno na izložbi *Viva! Mozart* u Salzburgu, u povodu obilježavanja Mozartova 250. rođendana u Muzeju likovnih umjetnosti te u Seulu. Godine 2006. dobila je stipendiju *Aaron Copland (MacDowell Colony, SAD)*. Njezina su djela izvedena u Carnegie Hallu, Musikverein, Konzerthausu u Beču, u Komornom ciklusu CSO-a, Kanadskom parlamentu, Nordijskoj kući Torshavn, Državnoj operi u Donjecku, Palácio da Justiça Manausu u Braziliji, na festivalima Klangspuren, Aspekte Salzburg i dr., u izvedbama uglednih ansambala kao što su Međunarodni suvremeni ansambl ICE iz New Yorka, Radijski simfonijski orkestar iz Beča, Simfonijski orkestar Vorarlberg i drugi. Njezinu su glazbu izvodili Hayk Melikyan, Artem Nyzhnyk, Dimo Dimov, dirigenti Johannes Kalitzke, David Fulmer i dr. Njezina su djela naručivali Siemens Music Foundation, Konzerthaus, WDR i ORF. Dobitnica je brojnih nagrada, uključujući Austrijsku državnu nagradu za izvanredno umjetničko postignuće na području glazbene umjetnosti, Austrijske državne stipendije, Nagradu Grada Beča, stipendije Bečkih simfoničara, Nagradu austrijskog predsjednika *Theodor-Körner* i Godišnju nagradu grada Salzburga. Alexandra Karastoyanova-Hermentin studirala je kompoziciju kod

Boguslawa Schaeffera i klavir kod Dime Dimova, Boyana Vodenicharova i Alfonsa Kontarskog na Mozarteumu u Salzburgu, Državnoj glazbenoj akademiji u Sofiji i na Glazbenom učilištu *Ippolitov-Ivanov* u Moskvi.

Galechri za ansambl (2007.):

“Djelo koje je naručio Zapadnonjemački radio iz Kölna (praižveo ga je u emisiji uživo Österreichisches Ensemble für Neue Musik, pod ravnanjem Johannes Kalitzkog u Dvorani Bismarck u Kölnu 2007. godine) na početku emanira određeni “cool” stav, koji u početku drži slušatelja na distanci, zahtijevajući koncentrirano i usredotočeno slušanje. ‘Skladba zahtijeva puno vremena da se na nju navikne’, priznaje skladateljica, ‘ali ne mora sve biti odmah opipljivo i čujno’. Sporo podizanje raspoloženja u početnom dijelu dovodi do gustog, površnog prolaza potaknutog nemirnim gibanjem, oslobođenog u trećem dijelu skladbe snažno introvertiranim načinom u kojem Karastoyanova-Hermentin koristi zrcalne citate iz svoga violinskog koncerta *Mahagony*. U meditativnom, mirnom završnom odjeljku, usmjerenom na zavodenje i uokvirenom *pizzicato*m, svaki otpor odvlačenju od emocionalnog magnetizma ove glazbe postaje besmislen.”

(Dr. Gerhard Gensch, Sveučilište *Donau Krems*, iz teksta za ORF-ov CD)

Boris Jakopović (Zagreb, 1980.) godine 2005. upisuje, a 2010. stječe titulu magistra kompozicije na Nacionalnoj muzičkoj akademiji *P. I. Čajkovski* u Kijevu (studij kompozicije kod G. I. Ljašenka, a instrumentacije kod A. O. Gavryletsa) s najvišim ocjenama. U njegovu opusu zastupljena su djela od solističkih do orkestralnih te elektronička glazba. Djela su mu izvodili pijanisti Damir Gregurić i Oleg Bezborodko, violinist Sergej Evseev, violončelisti Zoltán Almási i Julija Belousova, članovi ansambla Ricochet, Kijevska kamerata, Cantus Ansambl te ukrajinski Državni simfonijski orkestar pod ravnanjem Mykole Lysenka. Skladbe su mu izvedene u okviru majstorskih tečajeva iz elektroničke glazbe (Kijev), na međunarodnim festivalima poput KievMusicFesta (2010., 2013., 2014.), Glazbene tribine Opatija, na University of Cambridge te na Pekinškom centralnom konzervatoriju. Usavršavao se u kompoziciji na Međunarodnoj ljetnoj školi na Hvaru 2003. i 2013. (Joel Hoffman) te 2014. u Darmstadtu (Mark Andre, Clemens Gadenstätter, Oliver Schneller). Sa skladbom *...sempre...* koju je u Hrvatskoj praižveo Cantus Ansambl, bio je finalist Nagrade *Josip Štolcer Slavenski* za najbolje glazbeno djelo u Republici Hrvatskoj za 2014. godinu. Sa svojom skladbom *Navi affondate* za elektroniku uvršten je kao jedini stranac na antologijski dvostruki nosač zvuka objavljen u Kijevu 2017. godine, a koji obuhvaća ukrajinsku akademsku elektroakustičku glazbu u periodu od 1964. do 2017. Redovni je član Hrvatskog društva skladatelja. 2012. stječe magisterij iz biologije na Prirodoslovno-matematičkom fakultetu u Zagrebu. Trenutačno je na doktorskom studiju iz područja biomedicine na istom fakultetu.

„Pratite svjetlo i razmotrite njegovu ljepotu. Trepnite i pogledajte ga. Ono što vidite nije bilo tamo u početku, a ono čega je bilo tamo više nema.“

Leonardo da Vinci

Skladba **NODI** nastala je 2015. godine i posvećena je Genadiju Ivanoviču Ljašenku. (Boris Jakopović)

Nešto više od 15 godina suvremena glazba u Hrvatskoj, ona hrvatskih skladatelja, ali i predstavnika međunarodne scene, uvelike živi kroz aktivnosti **Cantus Ansambla** koji je osnovan s ciljem istraživanja, otkrivanja i predstavljanja novih te dotad neistraženih sfera Nove glazbe. Ubrzo nakon što je vodstvo Muzičkog biennala Zagreb, predvođeno Berislavom Šipušem, 2001. godine osnovalo Cantus Ansambl, taj je ansambl pronašao svoje mjesto te postao važan, ako ne i neizostavan, sudionik hrvatske scene suvremene glazbe. Oni su protagonisti nacionalnih festivala i različitih događanja u kulturi, a od 2006. su godine domaćini vlastitog koncertnog ciklusa. Godine 2008. bili su službeni ansambl ISCM-ovih Svjetskih dana nove glazbe u Vilniusu, nakon čega se povećao broj njihovih inozemnih gostovanja. O važnom položaju Cantus Ansambla unutar hrvatskog, ali i međunarodnog konteksta svjedoči oko 130 praižvedbi, više od 500 opusa koje su izveli te 40-ak nastupa u inozemstvu (u većini europskih zemalja te u Meksiku, Kanadi i Kini), kao i brojna glasovita solistička te dirigentska imena njihovih suradnika. Njeguju suradnju s nizom istaknutih ansambala za suvremenu glazbu, a sudjelovali su i u međunarodnim projektima uz potporu Kulturnog vijeća EU: *Re: New Music* te *New Music: New Audiences*. Jedna od najvažnijih značajki djelovanja ovog ansambla su i gostujuće izvedbe na vodećim festivalima suvremene glazbe pa su za svoje nedavno trostruko diskografsko izdanje odabrali upravo snimke “uživo” izvedbi zabilježenih u Hrvatskoj i na međunarodnim podijima, usmjeravajući tako pozornost na važnost trenutka u procesu stvaranja suvremenog glazbenog djela.

Berislav Šipuš, str. 18.

Vid Veljak, str. 36.

SUBOTA | 11. STUDENOGA**20:30 | Kristalna dvorana Hotela Kvarner****RAZGOVOR SA SKLADATELJEM: Bernd Richard Deutsch****Voditeljica razgovora: Margareta Ferek-Petrić**

Bernd Richard Deutsch (Mödling, Donja Austrija, 1977.) odrastao je u Donjoj Austriji, a danas živi u Beču. Od 1993. do 1995. studirao je kompoziciju, klavir i fagot na Konzervatoriju Josef Matthias Hauer u Bečkom Novom Mjestu, a od 1995. do 2003. studirao je kompoziciju na Sveučilištu za glazbu i izvedbene umjetnosti u Beču (harmoniju i kontrapunkt kod Dietmara Schermanna, kompoziciju kod Ericha Urbannera i elektroakustiku kod Dietera Kaufmanna). Sudjelovao je na brojnim međunarodnim akademijama i majstorskim tečajevima (H. K. Gruber, Ivana Loudova, Boguslaw Schaeffer, Marek Choloniewski i Manuel Hidalgo). Dobitnik je brojnih nagrada i priznanja, kao što su, između ostalih, Nagrada za kompoziciju Erste banke za 2013., Nagrada *Hindemith* za 2014. i Nagrada za kompoziciju *Toru Takemitsu* 2011. Od njega naručuju skladbe ugledni ansambli za suvremenu glazbu, kao što su ansambl *die reihe* (*Mad Dog*, 2011.), Ensemble *reconsil* (*Sijo*, 2012./2013.) i Klangforum Wien (*Dr. Futurity*, 2012./2013.). Suradivao je s međunarodno priznatim ansamblima (Kvartet Arditti, koji je prouzveo njegovu skladbu *Traumspiel* i Gudački kvartet br. 2, *reconsil* - prouzvedba Koncerta za obou i Tokijska filharmonija - prouzvedba skladbe *subliminal*). Njegovo je stvaralaštvo redovito zastupljeno na uglednim festivalima; pet skladbi bilo mu je uvršteno u program Festivala Wien Modern 2013. godine.

SUBOTA | 11. STUDENOGA**21:00 | Kristalna dvorana Hotela Kvarner****IM ZEITFLUSS****ANSAMBL ZEITFLUSS****EDO MIČIĆ, dirigent****Yulan Yu:** *invītō*, za ansambl**Antonis Rouvelas:** *An intrusion apart*, za ansambl**Peter Lackner:** *Kanon für B. L./7. Oktober 2017.*, za ansambl**Margareta Ferek-Petrić:** *All the world's a stage*, za ansambl

Luigi Nono: *Canti per 13 (1955)***Bernd Richard Deutsch:** *Mad Dog*, za ansambl

Koncert se održava u suradnji s organizacijom Die andere Saite, Austrijskim društvom skladatelja (ÖKB), Austrijskim društvom za suvremenu glazbu (ÖGZM) te Austrijskim kulturnim forumom Zagreb, u okviru programa Hrvatsko-austrijske godine kulture 2017.

Yulan Yu (Jiangmen, Kina, 1990.) počeo je učiti glazbu u najranijem djetinjstvu. Godine 2009. upisao je studij kompozicije na Sveučilištu za umjetnost u Grazu, u razredu Klause Langa. Proteklih su godina njegove skladbe izvedene na nekoliko festivala, kao što su Musikprotokoll, Schaushall Fest, Interpenetration itd., kao i na koncertima diljem Europe (Ljubljana, Beograd, Linz, Berlin, Cork i dr.). Aktivan je i kao klavijaturist te improvizator. Dobitnik je ugledne nagrade koju dodjeljuje Grad Graz, *Musikförderungspreis* za 2016. godinu. Trenutačno studira kompoziciju za glazbeni teatar, kroz koju je angažiran na području intermedijalnog rada, što uključuje video zapise, tekstove, tjelesne pokrete, zvučne instalacije i drugo.

invītō

Etimologija

1. Moguće izravno povezivanje s "wek", (govoriti), zasebno "vōx", (glas).

2. Česti glagol invocō s invītō za invocitō, s invocitus za invocātus.

Izvedenice

Katalonski: convidar, invitar. Nizozemski: inviteren. Engleski: invite. Francuski: convier, inviter. Starofrancuski: envier. Talijanski: convitare, invitare. Luksemburški: invitëieren. Portugalski: convidar, envidar, invitar. Rumunjski: invita, învita. Španjolski: convidar, envidar, invitar.

einladen

Etimologija

1. Od srednjovjekovnog njemačkog *īnladen*, od staronjemačkog *īnladōn*, *īnladen*, od protogermanskog *lāþōnā*, od gotičkog *lapon*, (pozvati).
2. Od *ein-* + *laden*, (napuniti).

(Yulan Yu)

Antonis Rouvelas (Papadianika, Grčka, 1987.) studirao je kompoziciju na Sveučilištu Aristotel u Solunu, a magisterij je upisao na Sveučilištu za glazbu i izvedbene umjetnosti u Grazu, kod Beata Furrera. Trenutačno živi u Grazu, paralelno radeći na doktoratu na Sveučilištu Aristotel u Solunu, pod mentorstvom Dimitrija Papageorgioua. Član je udruženja skladatelja *Die andere Seite* u Grazu.

O skladbi ***An intrusion apart***, za ansambl (2017.) skladatelj piše: "Djelo ima karakter uvoda u dalju budućnost. Glazbeni materijal čine zasebne strukture koje se na idućoj razini kombiniraju na različite načine; varirajući od potpune sličnosti do potpunog odstupanja. Pojam glazbene geste ima središnju ulogu kao osnovni način za garanciju glazbene protočnosti i promjenjivu izražajnost; stvari koje su već bile dijelom ciljeva skladbe. Glazbeni materijal, predstavljen u ovom djelu, nije najavljen već iskreno i izravno izražen od samog početka. Međutim, njegovo predstavljanje postaje sve složenije kako postaje stalni napor za suzbijanjem bilo kojeg poznatog ili logičnog (skladatelju) načina razvoja koji se pojavljuje tijekom skladanja. Kao rezultat toga, materijal se rasprskava na nepredvidive načine koji ostaju potpisom jedinstvenosti i razlikovnom domišljatosti djela pri svakoj zasebnoj izvedbi."

Austrijski skladatelj **Peter Lackner** (Graz, 1966.) prvu poduku iz klavira dobio je na Landeskonservatoriumu u Grazu od Margarete Klivinyi. Od 1988. do 1994. studirao je kompoziciju kod Hermanna Markusa Preßla. Godine 1991. dodijeljena mu je Nagrada za kulturu Grada Graza, a 1994. Nagrada Ministarstva za obrazovanje i umjetnost. Od 1994. predaje na Sveučilištu za glazbu u Grazu (harmonija, kontrapunkt i analiza vokalne literature i dr.). Skladbe su mu izvođene na uglednim međunarodnim festivalima kao što su Internationale Neuberger Kulturstage, Osterfestival Innsbruck, Austrijski festival suvremene glazbe u Iowi, SAD, 11. međunarodni festival u Rigi, Latvija, Wien Modern itd.

O svojoj novoj skladbi ***Kanon für B. L./7. Oktober 2017.***, za ansambl, Lackner je zapisao: „Nedavno sam pročitao sljedeće retke: *Melodijske linije, dobro ugođeni rasteri visina i naglasci su za slušanje glazbe otprilike što i ograde, rukohvati, uobičajena veličina i raspored koraka za hodanje po stepenicama. Standardne stepenice oslobađaju od razmišljanja o pokretima hodanja...* Ovaj tekst Bernharda Günthera potječe iz predgovora već poznatog djela *in vain* za 24 instrumenta (2000.) Georga Friedricha Haasa. Te sam riječi često shvaćao kao predvidljivu smetnju zvukovno i istraživački osviještenih ljudi poput mene osobno, koji sam 1999. dobio recenziju jednoga novinskog kritičara za drugu izvedbu mog Prvog gudačkog kvarteta (1993.), K. H. Dichta, o 'mikrotonalno oscilirajućim' zvučnim površinama, do ove, u osnovi jednako temperirane skladbe. O fenomenu sposobnosti iznošenja najjednostavnijih rješenja (npr. u tonskom prostoru cjelovita umnožavanja temeljnog tona, da tako kažemo 'čistoća') kao nešto novo što se 'prethodno nije čulo', neki će pretpostaviti – također političko – neznanje. Iracionalni broježani pokazatelji harmonijski temperiranog tonskog prostora i uz to podloga za doživljaj skladnog, mirnog svijeta, ostaje veliki izazov za svijet izvedbe i slušanja glazbe i ni u kojem slučaju ne može biti izjednačen s dosadnim gaženjem po već davno napuštenim putevima. ... o tome govorim u svome djelu."

Margareta Ferek-Petrić, str. 28.

Skladba ***All the world's a stage*** nastala je 2017. za Ansambl Zeitfluss, a o njoj je skladateljica zapisala: „Sjetivši se Pitagore te Shakespeara koje povezuje slična misao – 'cijeli svijet je pozornica, a mi samo glumci' – ova skladba crpi inspiraciju iz apsurdne stvarnosti koja nas okružuje. Ponekad se kao jedini ispravan način za pristupanje toj stvarnosti čini pobjeći u svijet humora, ironije i ekstremnih senzacija pomoću zvuka. Ansambl čini cjelinu koja proživljava različita stanja, metaforički oslikavajući kaos, ekstazu, rukanje, patnju te djeluje kao posrednik između publike i apstraktnih zvukovnih ideja. Iznenadjenje – kao glavno težište koncepta – polako, ali sigurno gubi svoj smisao kako glazba dolazi kraju, baš kao što u svijetu s neograničenim brojem stvarnosti, činjenice gube na značenju. Ovo je glazbeni pokušaj satire, koji se temelji na apstrahiranju melodije, harmonije i ritma, te prvenstveno želi ismijati, koristeći muzičare kao glumce koji otvaraju vrata neke drugačije pozornice.“

Jedan od najznačajnijih skladatelja nove glazbe, **Luigi Nono** (Venecija, 1924.-1990.), studirao je kompoziciju kod G. F. Malipiera na Konzervatoriju u Veneciji, a potom kod B. Maderne i H. Scherchena. Bio je politički angažiran skladatelj, kojem su brojni tekstovi filozofskog, marksističkog i vjerskog predznaka te drugih književnih djela, poslužili kao predložak za djela. Sudjelovao je i predavao na tečajevima za suvremenu glazbu u Darmstadtu. Nakon početne dodekafonske faze priklonio se serijalizmu, pronalazeći uzora u Antonu Webernu i posvećujući osobitu pozornost vokalnoj glazbi i glazbenom teatru. Autor je bogatog opusa koji čine opere, baleti, scenska, orkestralna i komorna glazba, zborna djela, djela za glas itd. te elektroničke glazbe.

Skladbu ***Canti per 13*** iz 1955. za flautu, obou, klarinet, saksofon, sopran, bas klarinet, fagot, rog, trubu, trombon, violinu, violu, violončelo i kontrabas, Nono je napisao godine 1955., posvetivši je Pierreu Boulezu, pod čijim ju je vodstvom u ožujku iste godine u Parizu prouzveo Ensemble Domaine Musical. U svojoj je autobiografiji skladatelj zapisao kako se u ovoj skladbi karakterističnog pristupa serijalnosti, na drukčiji način pokušao suočiti s tehnikom i samim glazbenim jezikom. Naslov *Canti per 13* upućuje na instrumente koji pjevaju, uz dirigenta koji pjeva zajedno s njima, prizivajući španjolske plesne ritmove, ali i renesansno stvaralaštvo Giovannija Gabriellija.

Bernd Richard Deutsch, str. 49.

Za određivanje razlika između vrsta priroda nam pruža samo minuciozne i pomalo djetinjaste detalje.

Jean-Baptiste Lamarck, 1817.

„Glazbeno djelo, kao da je preuzeto iz stvarnog života... Zamišljam da tri stavka uključuju 24-satni ciklus, počevši od podneva i poslijepodneva (on gura, vuče, trči, skače, njuši, dahće, laje, reži, štekće, pije) preko večeri i noći (vrijeme snova/noćnih mora i naizgled nerazumnog, ali i tišine) do jutra ili prijepodneva (bijes, sukob, ali samo privremeni, fiksna ideja [chaconne] – kraj = početak). Zoomorfna igra: Čovjek voli humanizirati psa. Ili je to više pas koji “popsećuje” čovjeka?...“ (Bernd Richard Deutsch)

Dvadesetominutna skladba ***Mad Dog*** za ansambl nastala je 2011. godine, a pod vodstvom Christiana Muthspiela prouzveo ju je ansambl die reihe u Beču iste godine.

Ansambl Zeitfluss promatra glazbu 20. i 21. stoljeća kao uzbudljivo poglavlje glazbene povijesti. Nažalost, i dalje postoji velik dio publike koji je uglavnom zatvoren za takvu glazbu. Ponukan prerijetkim izvođenjem glazbe suvremenih autora u Grazu, utemeljen je u listopadu 2003. godine Ansambl Zeitfluss, s namjerom neutralizacije takvog stanja. Cilj Ansambla Zeitfluss jest predstavljanje djela uglednih međunarodnih skladatelja 20. stoljeća, uz bok domaćima. Jedna od glavnih zadaća ansambla jest učiniti čujnim uzbudljiv razvoj suvremene glazbe i njezine – javnosti, uglavnom skrivene – ljepote. Ansambl Zeitfluss želi predstaviti i izvoditi zaboravljena, rijetko izvođena i nepoznata djela suvremene glazbe. Konceptcija programa, utemeljena na odabranim djelima velikih skladatelja, od kojih su neki bili gotovo zabranjeni na koncertnim programima, trebala bi privući na koncerte širu publiku. Utemeljitelji ansambla su Clemens Maria Frühstück, Kiawash Saheb Nassagh i Edo Mičić.

Dirigent **Edo Mičić** studirao je na Muzičkoj akademiji u Zagrebu na Odjelu za glazbenu kulturu, a na Sveučilištu za glazbu i dramske umjetnosti u Grazu nastavio je studij orkestralnog dirigiranja kod Milana Horvata i Martina Turnowskog. Sudjelovao je na majstorskim tečajevima u Weimaru (kod Heinza Rögnera) i Beču (kod Brune Weila). Od 1995. predaje na Odsjeku za kompoziciju i dirigiranje na Sveučilištu za glazbu i dramske umjetnosti u Grazu. Bio je član AR BOS-a, udruge za novi glazbeni teatar, s kojom je dirigirao opernim praiздвbama u Klagenfurtu, Salzburgu i Pragu. Godine 1998. postaje gost-dirigent Simfonijskog orkestra u Teheranu. Edo Mičić dirigirao je orkestrima i ansamblima u Pragu, Beču, Grazu, Klagenfurtu, Leipzigu, Budimpešti, Ljubljani, Solunu, Dubrovniku, Splitu, Zadru i Zagrebu. Suosnivač je i umjetnički ravnatelj Ansambla Zeitfluss i komornoga orkestra Camerata Mitropa.

nedjelja | 12. studenoga

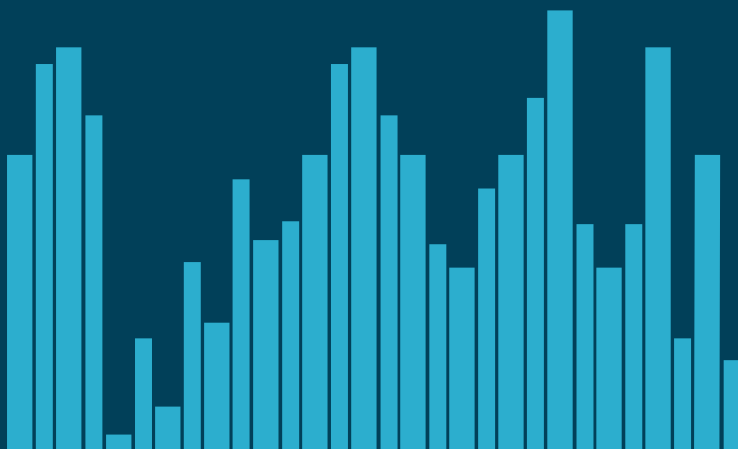
11:00 | Kristalna dvorana Hotela Kvarner

Završni koncert seminara za studente instrumentaliste

Davorin Brozić, dirigent

mentori: Mia Elezović, klavir; Lorelei Dowling, fagot; Ivana Bilić, udaraljke; Gordan Tudor, saksofon; Davorin Brozić, dirigent

Manuela Kerer, Berislav Šipuš, Sanda Majurec, Milko Kelemen*

11:00 | Kristalna dvorana Hotela Kvarner

ZAVRŠNI KONCERT SEMINARA ZA STUDENTE INSTRUMENTALISTE

DAVORIN BROZIĆ, dirigent

BARBARA KŠENEK, flauta

LUCIJA DRUŽINEC, flauta

DANIELA JURIŠIĆ, oboa

ŽANA RADONIĆ, klarinet

IVANA BANDALO, klarinet

IGOR IVANOVIĆ, klarinet

TOMISLAV KOPRIĆ, bisernica

JOSIP TOMASOVIĆ, klavir

ZVONIMIR KRPAN, violina

LUKA JADRIĆ, violina

KRISTINA KNEŽEVIĆ, viola

IVA ILAKOVAC, violončelo

JOSIP BOŠTJANČIĆ, violončelo

LUCIJA PEJKOVIĆ, violončelo

MATIJA KASAIĆ DARKŠIĆ, kontrabas

mentori:

MIA ELEZOVIĆ, klavir

LORELEI DOWLING, fagot

IVANA BILIĆ, udaraljke

GORDAN TUDOR, saksofon

DAVORIN BROZIĆ, dirigent

Manuela Kerer: *Entn ummi*, za violinu, violončelo i klavir

Berislav Šipuš: *Dick Tracy and the Mystery of Garden of Love*, za flautu, klarinet, violončelo, kontrabas i vibrafon

Sanda Majurec: *Cat chat*, za flautu, bisernicu, klarinet, harmoniku, violončelo i kontrabas – praizvedba, narudžba 54. GTO

Milko Kelemen: *Nonet*, za flautu, obou, klarinet, fagot, 2 violine, violu, violončelo i kontrabas

Suradnja Mie Elezović s Lorelei Dowling iz Klangforum Wiena, Ivane Bilić, Gordana Tudora i Davorina Brozića potaknula je ideju radionice u kojoj bi se studentima s hrvatskih akademija (Zagreb, Split, Osijek, Pula) omogućio inovativniji pristup suvremenoj glazbi. Na seminaru će sudjelovati studenti-instrumentalisti svih akademija u Republici Hrvatskoj koji se žele dodatno educirati iz područja suvremene glazbe - šest studenata Muzičke akademije u Zagrebu, osam studenata Muzičke akademije u Splitu (članovi Ansambla za suvremenu glazbu S/UMAS koji djeluju pod vodstvom skladatelja i saksofonista Gordana Tudora) te po jedan student iz Osijeka (tamburica) i Pule (harmonika). Program seminara fokusiran je na prezentativne kompozicije hrvatskih i austrijskih skladatelja kojima će se mladi umjetnici morati posvetiti i u kratkom vremenu savladati određenu problematiku vezanu uz formu djela, suvremene tehnike, interpretaciju, improvizaciju i slično. Uz već izvedena djela Manuele Kerer, Milka Kelemena i Berislava Šipuš, imat ćemo priliku čuti i praiizvedbu kompozicije skladateljice Sande Majurec pisane upravo za ovaj seminar (koja je u ansambl odlučila uvrstiti i tradicionalni hrvatski instrument – bisernicu). Cilj radionice je potaknuti mlade ljude na bavljenje suvremenom glazbom, omogućiti im edukaciju od vrhunskih interpretata suvremene glazbe i stvoriti platformu koja će im u budućnosti omogućiti daljnu specijalizaciju iz područja suvremene glazbe.

Manuela Kerer, str. 31.

Manuelu Kerer od najranijih dana prati glazba Josepha Haydna; oduševljava je njegovo majstorsko umijeće, šarm i duhovitost koji izviru iz njegove glazbe. Također je zadivljuje Haydnovo korištenje folklornih elemenata iz različitih narodnih pjesama, osobito uzevši u obzir da narodna glazba ima važnu ulogu u skladateljičinu djelovanju, s naglaskom na usmenu predaju kao odraza povijesti i kulture određenog društva. Ističući kako obožava dijalekte, Manuela Kerer praksu iz svakodnevnog govora pretače u vlastitu glazbu, izgrađivši vlastiti glazbeni izričaj, sa specifičnim zvučnim bojama i tempima. Poput dijalekta, njezina glazba odražava različita raspoloženja, od tihog, preko vatrenog, do mekog, a zatim agresivnog i teškog. Njezina skladba *entn ummi* svojevrsno je zvučno putovanje po Južnom Tirolu.

Berislav Šipuš, str. 18.

“Skladba *Dick Tracy and the Mystery of Garden of Love* nastala je 2009. za Salon Očić i bila je skladana, tada, za dvije flaute, vibrafon i kontrabas... neobičan sastav, kao i neobičan slučaj za detektiva Dicka Tracyja. Za ovu priliku, za Radionicu, odlučio sam napraviti neke promjene u sastavu, pa tako sad stiže nova verzija za flautu, klarinet, vibrafon i violončelo. Neki su dijelovi malo sažetiji, precizniji u zapisu, i sasvim je sigurno raznovrsnija ta instrumentacija... Skladba pripada ciklusu mojih ‘potraga’ za mnogim stvarima, pojavama, osobama, događajima, sjećanjima, pa i za glazbom samom... Ciklus *Dick Tracy* tako ima, do sada, 4 ‘epizode’; prva je bila skladana za Ratka Vojteka, za bas klarinet, *steel chimes* i tam tam, druga za dva klavira ili klavir četveroručno, za Vladu i Katarinu Krpan, treća je bila za flautu solo i Roberta Fabbrićianija, koji je tu skladbu izvodio puno puta na svojim recitalima širom Svijeta i snimio je za svoj nosač zvuka, a četvrta epizoda se događa, eto slučaja, u ‘Vrtu Ljubavi’!!! Opasno mjesto, pa stoga..... to be continued!!!” (Berislav Šipuš)

Sanda Majurec (Mali Lošinj, 1971.) diplomirala je kompoziciju 1997. u razredu prof. Stanka Horvata, te čembalo 1999. u razredu prof. Višnje Mažuran na Muzičkoj akademiji u Zagrebu. Usavršavala se u Semmeringu kod Ericha Urbannera i u Szombatelyju kod Michaela Jarrella. Pohađala je Ljetnu školu nove glazbe u Darmstadtu. Godine 2006. boravila je u Centru za kompozitore u Visbyju, Švedska, u sklopu kulturne suradnje između Hrvatske i Švedske. Dobitnica je raznih nagrada i priznanja. Još od studentskih dana surađuje s istaknutim umjetnicima i ansamblima, a njezine skladbe izvode se na koncertima i festivalima u zemlji i inozemstvu, od kojih izdvaja Muzički biennale Zagreb, Dubrovačke ljetne igre, Glazbenu tribinu u Puli i Opatiji, Osorske glazbene večeri, Bartók festival u Szombatelyju i druge. Od značajnijih praizvedbi izdvaja balet *Nychthemeron*, u suradnji s koreografom Stašom Zurovcem, narudžbu Muzičkog biennala Zagreb 2013. godine, u koprodukciji sa Slovenskim narodnim gledališćem u Mariboru. Kao čembalistica usavršavala se na brojnim seminarima barokne glazbe i plesa, Aestas musica u Varaždinu, kod Laurencea Cummingsa. Izdvaja nastupe s Varaždinskim komornim orkestrom, pod ravnanjem Catherine Mackintosh, s Hrvatskim baroknim ansamblom pod ravnanjem Laurencea Cummingsa i Stefana Montanarija te na Festivalu Esteban Salas u Havani, nastupe u Torontu i Buenos Airesu, kao i izvedbe solističkih, dvostrukih i trostrukih koncerata J. S. Bacha na Malom festivalu čembala. Jedna je od utemeljitelja Malog festivala čembala i osnivača Hrvatske udruge čembalista *Continuo*. Dugo godina bavila se razvojem glazbene kreativnosti, predajući Vježbe iz kompozicije u Glazbenom učilištu *Elly Bašić*. Zaposlena je kao redovita profesorica na Umjetničkoj akademiji u Osijeku.

„Skladba **Cat Chat** skladana je za ansambl sastavljen od studenata svih glazbenih akademija u Hrvatskoj – Zagreba, Osijeka, Splita i Pule. Riječ je o neklasičnom sastavu od šest instrumenata od kojih su neki upravo karakteristični za pojedine akademije: flauta, tambura – bisernica (Umjetnička akademija u Osijeku), klarinet, harmonika (Muzička akademija u Puli), violončelo, kontrabas. Praizvedba ove skladbe, zajedno s izvedbom već priznatih djela Milka Kelemena, Berislava Šipušića i Manuele Kerer dio je projekta – seminar za instrumentaliste na Glazbenoj tribini u Opatiji koji je uveo novi voditelj Tibor Sziorovica u suradnji s pijanisticom i mentoricom Miom Elezović.“ (Sanda Majurec)

Jedan od predvodnika suvremene hrvatske glazbe, međunarodno priznati skladatelj **Milko Kelemen** (Podravska Slatina, 1924.), studij kompozicije završio je 1951. kod Stjepana Šuleka na Muzičkoj akademiji u Zagrebu, a usavršavao se u Parizu kod Oliviera Messiaena, Freiburgu kod Wolfganga Fortnera i u Münchenu u Siemensovom elektroničkom studiju. Od 1953. bio je asistent i docent na Muzičkoj akademiji u Zagrebu, a od 1968. do 1970. rezidencijalni skladatelj u Berlinu. Od 1969. do 1972. predavao je na Konzervatoriju *Robert Schumann* u Düsseldorfu, a od 1973. bio je profesor kompozicije na Visokoj glazbenoj školi u Stuttgartu. Utemeljitelj i prvi predsjednik MBZ-a (1961.), kao dirigent je gostovao, a kao gostujući profesor predavao diljem svijeta; u SAD-u, Kanadi, Brazilu, Argentini, Japanu, Hong Kongu, Tajlandu, Australiji i drugdje. Godine 1988. izabran je za dopisnog člana tadašnje JAZU, a 1995. u Slatini je pokrenut godišnji festival Dani Milka Kelemena. 2014. godine imenovan je počasnim doktorom Sveučilišta u Zagrebu. Velik dio njegova impozantnog opusa koji odražava domišljatu i svježu uporabu raznolikih stilova i skladateljskih tehnika, tiskale su neke od najuglednijih svjetskih izdavačkih kuća, a objavljene su i na više od stotinu nosača zvuka. Dobitnik je niza nagrada i priznanja u domovini i inozemstvu, među kojima i triju Nagrada Grada Zagreba (1955., 1957., 1959.), *Beethovenove Nagrade Grada Bonna* (1961.), Nagrade talijanske sekcije IGNM-a (1963.), Nagrade *Bernhard Sprengel* u Hannoveru, (1969.),

Vjesnikove nagrade *Josip Štolcer Slavenski* (1975.), *Odličja Chevalier des arts et des lettres* Republike Francuske (1980.), Nagrade *Vladimir Nazor* za životno djelo (1984.), *Odličja Reda Danice hrvatske* s likom Marka Marulića (1995.), diskografske nagrade *Porin* za osobiti doprinos hrvatskoj glazbi (1998.) itd. Godine 1999. proglašen je počasnim građaninom grada Slatine.

Dvadesetominutno Kelemenovo komorno ostvarenje nastalo 1989., **Nonet**, za flautu, obou, klarinet, fagot, dvije violine, violu, violončelo i kontrabas, praizvedbu je doživjelo 8. siječnja 1993. u Parizu. Pod ravnanjem Paula Méfana, tom ju je prigodom praizveo Ansambl 2E2M, u čijoj je izvedbi zabilježena i na diskografskom izdanju, dok je partituru izdao nakladnik *Sikorski*.

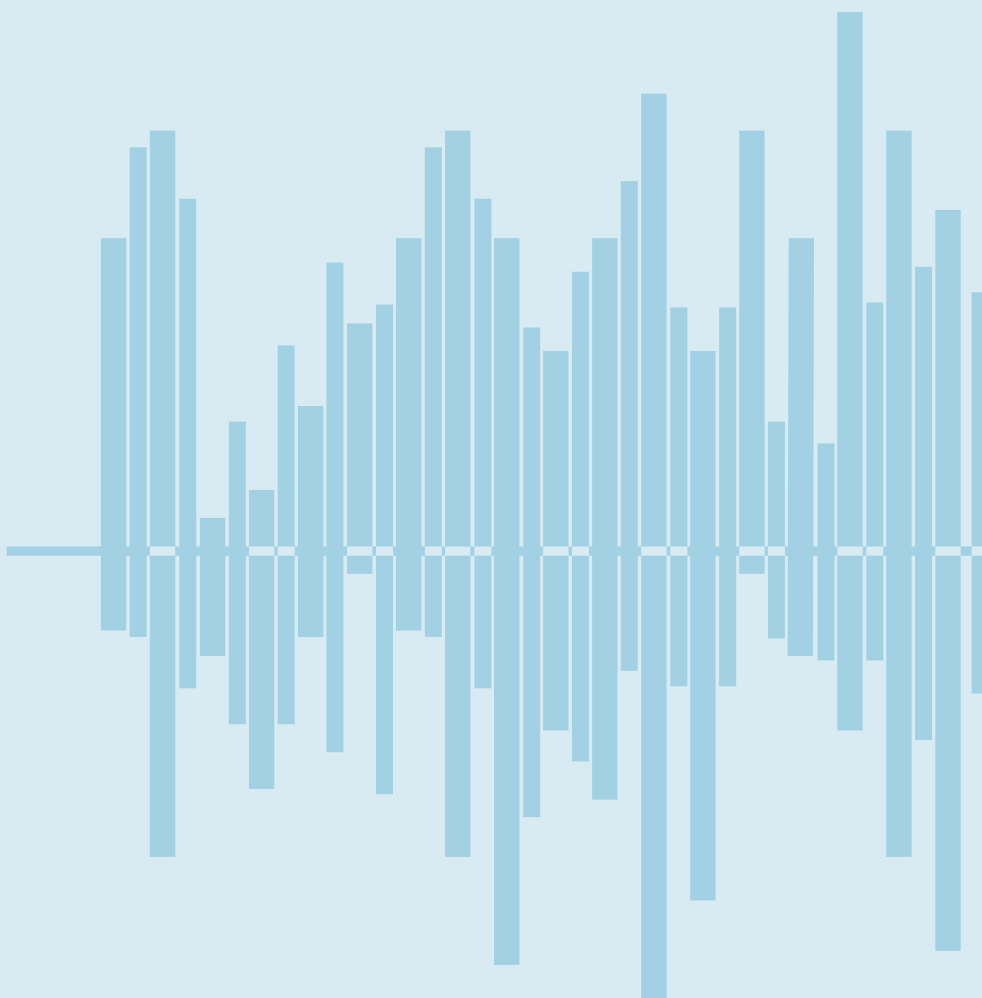
Svojim izvedbama **Davorin Brozić** hrvatskoj se publici uglavnom predstavio kao klarinetist. Posljednjih godina nastupao je i kao dirigent. Tim prilikama ravnao je Cantus Ansamblom, Hrvatskim komornim orkestrom, Komornim ansamblom HNK u Zagrebu te Karlovačkim komornim orkestrom. Profesionalna mu se glazbena djelatnost u Zagrebu odvija u dva glavna smjera, kao izvođač djeluje u Orkestru Opere HNK, a pedagoškom se djelatnošću bavi kao docent na Muzičkoj akademiji. Usmjerenost prema komornoj glazbi ostvaruje u nekoliko vidova. Izvodeći djela klasičnoga repertoara nastupa s komornim sastavima u domovini i inozemstvu. Sudjelovao je na festivalima u Italiji, Švicarskoj, Njemačkoj i, naravno, Hrvatskoj. Kao studijski glazbenik pažnju je usmjerio izradi tonskih zapisa hrvatske glazbene baštine, a s druge strane naslovima klasične komorne literature. Snimio je nosače zvuka za izdavačku kuću Cantus. Suosnivač je i realizator Festivala komorne glazbe *Diapason* u Hrvatskom glazbenom zavodu. Davorin Brozić odrastao je i školovao se u Karlovcu. Nakon studija na Muzičkoj akademiji u Zagrebu usavršavao se kao klarinetist u New Yorku i Ženevi, a potom kao dirigent u Sieni i Milanu.

Mia Elezović, str. 35.

Lorelei Dowling, str. 24.

Ivana Bilić priznata je solistica na marimbi i svestrana udaraljkašica. Redovito nastupa s europskim orkestrima (Simfonijski orkestar Danskog radija, Filharmonija *Witold Lutoslawski*, Panonska filharmonija, Slovenska filharmonija, Simfonijski orkestar Dohnanyi, Državni simfonijski orkestar iz Ankare i drugi) te sudjeluje u komornim, scenskim i *crossover* produkcijama, u dvoranama kao što su Merkin Hall u New Yorku, Palacio de las Bellas Artes u Ciudad de Mexico i Koncertna dvorana Franz Liszt u Budimpešti. Gostuje na međunarodnim festivalima (Musicora u Parizu, Tempus fugit u Tel Avivu, Dubrovačke ljetne igre i drugi). Održava majstorske tečajeve (Manhattan School of Music, Boston Conservatory, Merton College u Oxfordu, Birmingham Conservatory, Bruckner Universität u Linzu, Mozarteum u Salzburgu) te sudjeluje na festivalima marimbe u Europi, Južnoj Americi i SAD-u (Keiko Abe Marimba Academy Lausanne, Amsterdam Marimba Weekend 2014, Santa Fe Marimba Festival, Marimba International Festival and Conference u Minneapolisu (SAD), Zeltsman Marimba Festival, PASIC, Festival de marimbistas, Chiapas, Mexico itd.). Članica je žirija na marimbističkim i udaraljkaškim natjecanjima (Salzburg, Stuttgart, Pariz, Linz, Temišvar i drugi). Iznimno je tražena kao solo timpanistica. Godine 2008. utemeljuje Ivana Bilić Marimba Week, godišnji udaraljkaški festival pod okriljem Samoborske glazbene jeseni. Dobitnica je svih najvažnijih hrvatskih izvođačkih i diskografskih nagrada. Ivana je autorica nekoliko skladbi za udaraljke u izdanjima izdavačkih kuća *Edition Svitzer*, *Malletworks* i *Cantus*. Godine 2014. s Nikolom Krbanjevićem osniva I.N.K. Experiment Duo, s kojim nastupa na europskim festivalima i surađuje s umjetnicima različitih profila. Diplomirala je udaraljke u razredu prof. Igora Lešnika na Muzičkoj akademiji u Zagrebu, na kojoj danas predaje u svojstvu izvanrednog profesora. Od 2015. je na rezidenciji pri *CRD* u Evreuxu, u Francuskoj. Ivana Bilić je *Marimbaone* umjetnica s vlastitom autorskom linijom palica.

Gordan Tudor, str. 24.

IMPRESSUM

Umjetnički voditelj

54. Glazbene tribine Opatija:

Tibor Szirovicza

Nositelj manifestacije:

Hrvatsko društvo skladatelja

Organizacija:

Cantus d.o.o.

Nakladnik:

Cantus d.o.o.

Za nakladnika:

Mirjana Matić, direktorica

Tekstove pripremila:

Bojana Plečaš Kalebota

Lektura:

Intellecta – prevoditeljski centar (Omnia intellecta d.o.o.)

Likovno oblikovanje:

Emil Šimik/Econik d.o.o.

Tisak:

Studio Flyer, Zagreb

Zagreb, studeni 2017.

*Zahvaljujemo se
Glazbenoj školi
„Mirković“ Opatija i
Orkestru Oružanih snaga
Republike Hrvatske na
pomoći u realizaciji
programa.*

LOKACIJE

Remisens Premium Hotel Kvarner & Villa Amalia

Pava Tomašića 2, Opatija

Remisens Premium Villa Ambassador

Feliksa Peršića 1, Opatija

Kulturno-turistički centar Gervais

Nikole Tesle 5, Opatija

Kulturni dom Zora

Vladimira Nazora 4, Opatija